

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

№ 40
Μηνός 81
20 Δρχ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

SOLIDARNOŚĆ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΠΟΛΩΝΙΑ

Άπό άφισσα τής Άλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους

ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ζωντανά από πραγματικές δυνάμεις. Η αντίληψη ότι προεκλογική παρέμβαση σημαίνει φλογερά μανιφέστα πάνω στα "μεγάλα θέματα του τόπου" γραμμένα με βάση κάποιες μίνιμουμ θέσεις κάποιων οργανώσεων για την ΕΟΚ, το ΝΑΤΟ, το Αίγαίο κλπ. είναι καθαρή φαντασίωση. Αυτό που κρίνεται αυτή την στιγμή δεν είναι η αντιπαράθεση εναλλακτικών θέσεων ανάμεσα στην ρεφορμιστική και στην επαναστατική άριστερα αλλά να δείξουμε ότι τα κινήματα που εμφανίστηκαν κόντρα στις καπιταλιστικές εξορμήσεις της Νέας Δημοκρατίας και παρά την θέληση της αντιπολίτευσης δεν έχουν σβήσει, ζουν και διεκδικούν τα περιθώρια δράσης που τους αρνείται η "έθνική ένότητα".

Το τρίτο χαρακτηριστικό της κοινής πρωτοβουλίας είναι η συμμετοχή στην ίδια την εκλογική διαδικασία. Μια τέτοια παρέμβαση στις εκλογές πρέπει να εμφανίσει τους δικούς της υποψήφιους και να κατεβάσει δικό της ψηφοδέλτιο. Διαφορετικά στερεί τον εαυτό της από την δυνατότητα να συνδέσει τα ζητήματα που θέλει να βάλει με την άμεση πολιτική πραγματικότητα της στιγμής, που είναι οι εκλογές. Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε ξεχωριστά για την στεριότητα της γενικής και άδριαστης άποψης που κάθε φορά στις εκλογές βάζει σαν στόχο να δώσει ιδεολογικά μαθήματα "έναντια στον ρόλο του ψηφοφόρου". Χρειάζεται όμως να ξεκαθαρίσουμε ότι σ' αυτές τις εκλογές, οι έστίες αντίστασης μέσα στο κίνημα δεν μπορούν να προτίνουν στο κίνημα να αδιαφορήσει, να κάνει αποχή από τις εκλογές, γιατί αυτές οι εκλογές δεν είναι αδιάφορες. Ούτε είναι δυνατόν τα άριστερα κομμάτια του κινήματος να αντιπαρεθούν στις επιλογές αυτών των εκλογών, κομματιστά, με καμπάνιες κατά χώρους και αποφεύγοντας να τοποθετηθούν συνολικά. Μόνο βάζοντας θέμα να φανεί και μέσα από τις εκλογές ότι υπάρχει ένας χώρος αντίστασης είναι δυνατόν να ακουστούν και όλα τα άλλα ζητήματα, να κρατηθούν ανοιχτά και όλα τα άλλα μέτωπα αντιπαράθεσης.

Χρειάζεται, επίσης, να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μπορεί μια τέτοιου τύπου παρέμβαση να στηριχτεί σε κάποια τεχνητή διχοτόμηση του προβλήματος των εκλογών σε προεκλογική εκστρατεία όπου "λέμε τα δικά μας" και σε κάλη όπου ρίχνουμε ψήφο γενικά "αντιδεξιά". Ιδιαίτερα, μάλιστα, αν μια τέτοια διχοτόμηση συνοδεύεται από ψευδαισθήσεις για "αποσταθεροποιητικές συνέπειες" που μπορεί να έχει μια μεγάλη εκλογική άνοδος του ΠΑΣΟΚ. Οι αγωνιστικές διαθέσεις του κινήματος στην σημερινή φάση δεν μπορούν να εκφραστούν με κάποια γενική εκλογική άνοδο του ΠΑΣΟΚ ή της ρεφορμιστικής άριστερας αλλά με συγκεκριμένη παρουσία των κομματιών που δεν έχουν υποταχτεί στο γενικό αίμα άνακαχης.

ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ

Η πραγματοποίηση της ένωσης όλων των τμημάτων της άριστερας του κινήματος γύρω από τους στόχους αυτούς για τις εκλογές είναι μια δύσκολη διαδικασία στις σημερινές συνθήκες. Το γενικό κλίμα κάμψης επηρεάζει την εμπιστοσύνη των διαφόρων κομματιών στις δυνάμεις τους και αναδεικνύει φυγόκεντρες μάλλον παρά συσπειρωτικές διαθέσεις. Αυτό το στοιχείο καθρεφτίζεται και στη στάση των οργανώσεων, που χωρίς την πίεση του χώρου στον οποίο αναφέρονται, καρκινοβατούν.

Με πρωτοβουλία της Πανελλαδικής και του ΚΚΕμλ άρχισε μια συζήτηση ανάμεσα σε Πανελλαδική, ΚΚΕμλ, Μαχητή και ΟΣΕ. Ένώ όμως υπήρξε μια κατ' αρχήν τοποθέτηση υπέρ της υποστήριξης μιας πρωτοβουλίας για τις εκλογές που να συγκροτηθεί έξω και ευρύτερα από τις οργανώσεις, μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει κανένα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση και η συζήτηση συνεχίζεται μόνο ανάμεσα στις οργανώσεις.

Από την μεριά της Πανελλαδικής προβάλεται σαν προϋπόθεση για την υποστήριξη μιας κοινής πρωτοβουλίας του χώρου, η συγκρότηση όχι μόνο από τους μαζικούς χώρους αλλά και από δυνάμεις "με ύπαρξη επιφάνεια στο επίπεδο της πολιτικής σκηνής". Στην προσπάθειά της να διαμορφώσει τακτική απέναντι στους εκλογικούς μηχανισμούς του ΚΚΕεσ, η Πανελλαδική ουσιαστικά χάνει από τα μάτια της την δύναμη που έχει ή παρέμβαση των ίδιων των κινήματων στις εκλογές και αναζητεί προσωπικότητες που να μεσολαβήσουν για την έκφρασή τους στο πολιτικό προσκήνιο.

Το ΚΚΕ (μλ) αντίθετα, προβάλλει σαν βασική προϋπόθεση την κατ' αρχήν συμφωνία ανάμεσα στις οργανώσεις. Αυτό σε συνδυασμό με την τοποθέτησή του, ότι αν δεν συγκροτηθεί κοινή πρωτοβουλία θα κατέβει μόνο του στις εκλογές, δείχνει ότι δεν έχει ουσιαστικά απορρίψει την αντίληψη του μετώπου των οργανώσεων. Γ' αυτό, ενώ μιλάει για πλατειές διαδικασίες συγκρότησης της πρωτοβουλίας για τις εκλογές, στην πράξη έχει αρνηθεί μέχρι στιγμής κάθε κίνηση προς αυτήν την κατεύθυνση. Αντίστοιχη είναι η στάση του Μαχητή, που ρίχνει όλο το βάρος στο να αναλάβουν οι οργανώσεις ξεκάθαρη "δέσμευση" ότι θα κατέβουν στις εκλογές.

Στις συζητήσεις αυτές από μια στιγμή και πέρα εμφανίστηκε και το ΚΚΕ Μ-ΑΚΚΕ με την άποψη για μια κοινή καμπάνια πάνω στα μεγάλα θέματα της χώρας και της διεθνούς πραγματικότητας (έθνική ανεξαρτησία, ΝΑΤΟ-Βαρσοβία, Αφγανιστάν κλπ). Το ξέκομα αυτών των οργανώσεων από την πραγματικότητα του κινήματος έχει φτάσει στο σημείο όπου προφανώς θεωρούν κατακτάσιμο το να μιλάει πχ. το ΚΚΕμλ για ανοιχτές διαδικασίες συγκρότησης ("άναρχοτροτακιστές" σαν την ΟΣΕ δεν γίνεται βέβαια λόγος).

Έξω από τις συζητήσεις των οργανώσεων έχει κινηθεί η "ΡΗΕΗ" ή όποια φαίνεται, έχει την αντίληψη ότι αρκεί ένα κάλεσμα δικό της για να συγκροτηθεί μια πρωτοβουλία για τις εκλογές. Πρόκειται για καθαρή υποτίμηση του τι είδους παρέμβαση του κινήματος χρειάζεται για τις εκλογές.

Μπροστά σ' αυτήν την εικόνα των διαδικασιών που έχουν γίνει μέχρι τώρα, είναι φανερό ότι είναι άμεση ανάγκη να περάσει η συζήτηση για τις εκλογές μέσα στους χώρους. Όλες σχεδόν οι απόψεις αναφέρονται στους άγωνιστές του χώρου σαν αυτούς που θα συγκροτήσουν την παρέμβαση στις εκλογές. Καιρός λοιπόν να προχωρήσει η συζήτηση στους άμεσα ενδιαφερόμενους, να μπει οι συμφωνίες και οι διαφωνίες μέσα στο χώρο των φοιτητικών συσπειρώσεων, των εργατικών πρωτοβουλιών, των ομάδων στις συνοικίες, των γυναικείων ομάδων, των οικολόγων κλπ. Έτσι μπορεί να αρχίσει η εντατικοποίηση του προανατολισμού όλων των κομματιών, να αρχίσει να δίνεται η μάχη των εκλογών, που τώρα κινδυνεύει να χαθεί πριν ακόμα αρχίσει.

Νά λοιπόν πού τό παιδί εσκασε τά πρώτα του δοντάκια. Μιλάμε γιά τό οικολογικό κίνημα στην Ελλάδα. Μπορεί βέβαια ή "εσφυρική" έμφάνιση κινητοποιήσεων πού βάζουν συλλογικά τό πρόβλημα τών σημερινών μας συνθηκών ζωής,νά έβρυναν κάπως κόμματα, οργανώσεις και διάφορους πολιτικοποιημένους πού μόλις πρίν λίγο θεωρούσαν τό οικολογικό "άποπροσανατολιστικό γιά τήν σημερινή άγία του κινήματος" ήπολυτέλεια. Άλλά δέν πολυπαραξένεινε τούς Κερατοκώτες, τόν κόσμο στου Ρέντη, στην Κάρυστο, στών Γαλατάκια δλους εκείνους πού τά τελευταία χρόνια έχουν άγωνιστεί γιά νά προστατεύσουν τήν υγεία και τήν ίδια τήν ζωή τους από τήν μόλυνση.

Όσο κι άν ή διαδήλωση έγινετη στιγμή πού όλη ή "Αθήνα πνιγότανε όσο ποτέ άλλοτε από τό νέφος, πού οι τιμές τών ούσιών πού ρυπαίνουν ξεπεράσαν πολλές φορές τά "δρια συναγερισμού" -διάβαζε δρια θανάτου - πού οι έφημερίδες έβρασαν τό θέμα σάν κύριο άρθρο, πού οι πάντες είναι δηλώσεις, καταγγελίες κλπ, δέν ήσαν σάν άποτέλεσμα αυτού του γεγονότος μόνο, ή επιτυχία της δέν ό φεύλειται μοναδικά σ' αυτό.

Ήρθε σάν συνέπεια της εύαισθη τοπολήσης πού έχει προκληθεί από τίς φρικτές συνθήκες ζωής πούχουν διαμορφωθεί, άπ' τά μνημάτια άγνια, τήν έμπειρία τών άπονομαμένων αλλά θανατιών άγνων πούχουν προπηλαχιστεί, τό ότι όλο και περισσότεροι άγωνιστές άποαρρίζουν νά άσοληθούν και νά δουλεύουν σοβαρά γιά νά διαμορφωθεί ένα μαζικό οικολογικό κίνημα.

η διαδηλωση

Ή διαδήλωση στις 14 Άπριλη ήταν πετυχημένη, όχι μόνο γιατί είχε μεγάλη μαζικότητα, αλλά κύρια γιατί ήταν από τίς ζωντανότερες κινητοποιήσεις πούχουν γίνει τά τελευταία χρόνια. Αυτό άλλωστε ήταν από τούς καθοριστικούς παράγοντες της επιτυχίας της. Γιατί πέρα από αυτός πού έτοι κι άλλως δά κατέβαιναν, μάζεινε πάρα πολύ κόσμο στη τορεία της.

Έβριγγε τελείως από τό γνωστό πρότυπο κινητοποίησης πούχουμε συνηθίσει, τά συνθήματα έμπλουτιζόντουσαν κάθε στιγμή και κεντρώνονταν στό νέφος, επεκτεινόταν φυσιολογικά και στά άλλα προβλήματα πού μπαίνουν έντονα από τίς συνθήκες ζωής και δουλειάς στην Αθήνα και στις συνοικίες.

Οι μάσκες, τά "φέρετρο" μέ τό "πέπλο", οι λατρικές μπλοσζες, τά χιουμοριστικά πλακάτ δέν ήταν "στη μένα", δέν ήταν ένα ξένο σώμα ούτε τό κέντρο της προσοχής. Έκπαρζανε, δεμένα μέ τά πανά και τά συνθήματα, τό στόχο της κινητοποίησης.

Τελικά παρόλο τών γενικόλογων ρωτήτρα τών συνθημάτων γιά πρώτη φορά εκφράστηκε μαζικά ή άλλη αντίληψη από τήν τεχνοκρατική γιά τό οικολογικό, ή αντίληψη ότι: ΤΗ ΔΥΣΗ ΔΕΝ ΤΗΝ ΔΙΝΟΥΝ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΛΛΑ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΜΑΖΙΚΗ.

Και είναι χαρακτηριστικό ότι παρόλη τήν μηδαμινή κινητοποίηση πρίν τήν διαδήλωση (είχαν κυκλοφορήσει μόνο δύο χιλιάδες άφισάκια, τέσσερεις χιλιάδες προκηρύξεις και φυλλάδια), όχι μόνο ένδιαφέρθηκε άρκετός κόσμος, αλλά κατέβηκε μαχητικά στην διαδήλωση, παρά τό ότι ήταν φανερό ότι ήταν διαδήλωση τών "άριστερων".

Άν ή διαδήλωση ήταν πετυχημένη, παράλληλα έδειξε μέ τόν πύο και θάρρο τρόπο τήν κατάσταση και τά προβλήματα πού υπάρχουν σημεραγιά τήν συγκρότηση ενός μαζικού-αντι-

καπιταλιστικού οικολογικού κινήματος. Είναι μάλλον σπάνιο, νά μίν έξει κανείς σέ μιά διαδήλωση πός τά πού πάει, νά πρέπει νά χυθεί μπόλικος ιδρώτας γιά νά άποφασιστούν και οι πύο άσημαντες τεχνικές λεπτομέρειες.

Πύο χαρακτηριστικό της κατάστασης, τά συνθήματα πού τά περισσότερα δέν έφέρευαν από τήν γενικόλογη άναφορά σέ άρηρημένες ιδεολογικές άρχές, και έτσι δυσκολευόταν πύο ή άναγνώριση της διαφοράς, από τήν αντίστοιχη συνθηματολογία τών τεχνοκρατιών τών κομμάτων της αντιπολίτευσης, τού ΠΑΚΟΕ και τού ΙΝΚΑ.

η συγκεντρωση στη ΚΟΤΖΙΑ

Ότι προβλήματα όμως κι άν είχε ή διαδήλωση μας, ήταν σέ άλλη ποιότητα απ' αυτήν πού κάλεσαν τά κόμματα της "άλλαγής", ή δήμερος, τά οικολογικά κόμματα και τά ένστικτοτά.

Παρά τό όξυμένο πρόβλημα, παρά τό ότι έφημερίδες μέ τήν μεγαλύτερη κυκλοφορία τήν προπαγάνδιζαν μέ κάθε τρόπο, παρόλη τήν κινητοποίηση τών κομματικών μηχανισμών, ή συγκέντρωση δέν μάζεινε κόσμο. Ήταν άσπαραγωγή λίγο-πολύ τών γνωστών κινητοποιήσεων τών ρεφορμιστών, ένώ ό λίγος κόσμος πού δέν ήταν "στημένος" ήταν ίδιαίτερα μαχητικός. Αυτός ό κόσμος ήταν υποχρεωμένος νά ύποστέι τούς διάφορους εκπρόσωπους και ειδικούς νά του πεί τά ίδια χιλιοειπωμένα πράγματα πού καθημερινά διαβάζει στις έφημερίδες, νά καταγγείλουν βαρύδουπα τή κυβερνητική άδιαφορία και τόν άποκλεισμό της τοπικής αυτοδιοίκησης από τήν λήψη τών άποράσεων.

Ή παρέμβαση τών άριστερών "οικολόγων" σ' αυτή τήν συγκέντρωση, δέν ήταν παρά μιά κακή άπομίμηση της προηγούμενης διαδήλωσης, όπου τά οργανωτικά προβλήματα ήσαν άκόμα μεγαλύτερη διάσταση (ένα κομμάτι προχώρησε σέ διαδήλωση απ' τή Κοτζιά και διαλύθηκε στά Προπύλαια και οι ύπόλοιποι έμειναν στή συγκέντρωση).

Τελικά δέν είναι τυχαίο, ότι παρόλη τήν πίεση της βάσης τών κομμάτων της "άλλαγής" γιά ενεργοποίηση γύρω από τά οικολογικά, ή κινητοποίηση τών ρεφορμιστών άπέτυχε. Γιατί ούτε τήν επίδειξη δύναμης πού θέλανε νά κάνουν πέτυχαν, ούτε τόν κόσμο πού έπιρραδέζον μπό-

ΤΟ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

ρεσαν νά πείσουν ότι πραγματικά είναι διατεθειμένοι νά άγωνιστούν γιά τό οικολογικό πρόβλημα.

Είναι ένδεικτικό ότι τίς επόμενες μέρες οι έφημερίδες πού εκφράζουν τίς άπόψεις της αντιπολίτευσης, προσπαθούσαν νά καλύψουν τό πρόβλημα βάζοντας τα μέ τόν κόσμο πού δέν κινητοποιήθηκε...

Άπό τήν άλλη άφηκε γιά μιά άκόμα φορά ότι όταν ό χάρος της ΕΑ άποαρρίζει νά κάνει κάτι από κοινού, πιάνοντας τόν σφυγμό του κόσμου και παραμερίζοντας τίς διάφορες σταλινικού τύπου σοβαροφάνειες μπορεί έστω κι άνοργάνωτα νά κάνει κάτι πολύ μορφότερα από εκεί πού φτάνει συνήθως τό χέρι του, βάζοντας τίς βάσεις γιά πραγματική άνα νέωση τών άπόψεων και συμμετοχής μιά πραχτική άγώνων εύρύτερων στανμάτων.

κι από δω και περα;

Άναμνηστικότητα ή κινητοποίηση γιά τό "νέφος" ήταν ότι σημαντικότερο έχει γίνει μέχρι στιγμής γιά τό οικολογικό.

Σίγουρα έφερε στό προσήνιο τό ζήτημα τουχτισίματος ενός μαζικού κινήματος και ενεργοποίησε τίς διαδικασίες γιά τήν διαμόρφωση μιάς αντικαπιταλιστικής οικολογικής συνείδησης.

Όμως πρώτα από όλους οι ίδιοι πού τήν κάλεσαν, ή "ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ", τήν θεωρούσε σάν άρχή της της διαδικασίας και όχι, φυσικά, σάν κορύφωση μιάς προηγούμενης δουλειάς.

Και μιά τέτοια προοπτική σπριζεται στα δσα ύπάρχουν σήμερα.

Σέ μιά σειρά γειτονίες έχουν ήδη ύπάρξει ομάδες οικολογικές μέ λίγο-πολύ αντικαπιταλιστική ματεύδωση. Άλλά δά πρέπει πάρα πολλά νά γίνουν γιά νά πούμε ότι έχουν έστω και μιά στοιχειώδη σχέση μέ τόν κόσμο στην γειτονιά. Είναι συνήθως πολιτικοποιημένοι από άλλες διαδικασίες άγωνιστές πού άποαρτίσαν άλλος λίγο-άλλος πύο νά δουλέψουν και γιά τό οικολογικό.

Σέ χάρους δουλειάς δέν ύπάρχει άκόμα ούτε μιά προσπάθεια νά μπει τό ζήτημα, παρόλο πού τό θέμα έχει κατά καιρούς μπει στά γύρω-γύρω, σέ πολλούς χάρους, μέ τόν πύο συντεχνιακό όμως τρόπο.

Στίς σχολές έχει ύπάρξει μιά τολύ μεγαλύτερη εύαισθητοποίηση, άλ-

λά ό,τι γίνεται από τήν μιά σφαλός σέ σχέση μέ τίς δυνατότητες πού έμκανίστηκε ότι ύπάρχουν (γιά παράδειγμα, γιά τήν προπαγάνδη της διαδήλωσης δουλέψαν δεκάδες άτομα πού μέχρι τότε δέν είχαν κάνει τίποτα). Κι από τήν άλλη ό,τι γίνεται δέν σπριζεται σέ ένα παράλληλο ξεκαθάρισμα άπόψεων, δέν έχει μιά συγκρότηση και συνέχεια.

Άκόμα και στην ίδια τήν "οικολογική πρωτοβουλία" εκφανίζονται έντονα όλες αυτές οι έλλείψεις και οι άδυναμίες, πού έξάλλου άφησαν νά γλυκισα και στην διαδήλωση.

Άπό τήν μιά έχει πολύ καθυστερήσει μιά προσπάθεια έμφάνισης και διαμόρφωσης πύο καθαρόν και συνάμα συγκεκριμένων άπόψεων και στα πύο θεμελιώδη ζήτηματα.

Πολύ περισσότερο δέν έχουμε προχωρήσει στό άνοιγμα μιάς τέτοιας συζήτησης πλατειάς σ' όσους ένδιαφέρονται.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ΕΕ ΚΑΘΕ μάζωση της ομάδας πρέπει από τήν αρχή νά ενασυστηάμε ό,τι έχομε συζητήσει από καιρό γιατί αυτά πού έρχονται γιά πρώτη φορά φυσιολογικά δέν τά έξέρουν, κι άλλως πώς μπορούν νά συμμετέχουν στην συζήτηση.

Ή ενεργοποίηση τών ρεφορμιστών γιά τό οικολογικό ζήτημα, ή κατακλιμακία μας μέ χίλιες δυό τεχνοκρατικές άπόψεις και προτάσεις συγκεκριμένες πάνω σ' αυτήν τήν λογική, βάζουν επιτακτικά τό ζήτημα άνοιγματος τέτοιων διαδικασιών.

Γιατί έπειδή ό κόσμος έχει φτάσει στό χτένι, ή κυβέρνηση εξαγγέλει μέτρα πού δά καθορίσουν άμεσα πιά τήν ζωή μας, οι ρεφορμιστές κώνον άντιπροτάσεις μέσα στην ίδια λογική, και οι επαναστατικές άπόψεις περιορίζονται σέ γενικόλογες άναφορές και τινάτα.

Κι είναι πιά φανερό ότι ή εκπαρση της άγωνιστικής διάθεσης του κόσμου γιά τό οικολογικό, σέ κεντρικό επίπεδο, εξαρτάται πολύ άπότη διαμόρφωση άπόψεων πού γίνεται μέ σα από τήν παρέμβασή μας και τίς συζητήσεις μας. Άλλως δά είναι παραμένει στα χέρια τών "ειδικών" γιά τί μόνο αυτοί έχουν προτάσεις, έξέρουν τούς μηχανισμούς.

Παράλληλα ή άσκινησία της ομάδας, τό ότι τά πάντα άναγκαστικά γίνονται στό άρτα-κόλα είναι σοβαρό εμπόδιο σήμερα πού ή δουλειά της "οικολογικής πρωτοβουλίας" επεκτείνεται.

Τώρα, λίγο πρίν τό καλοκαίρι, πού άναγκαστικά δά περιοριστεί κάθενέ α προσπάθεια, ή "οικολογική πρωτοβουλία" κατευθύνεται στό νά άντιμετωπίσει αυτές τίς άδυναμίες.

θά κυκλοφορήσει ένα ενημερωτικό δελτίο, πού δά προσαρτήσει νά βάλει όλες τίς έμπειρίες έναμισυχρόνου δουλειάς γιά τό οικολογικό μέ στόχο νά μίν καθαρόν και νά άνοίξει πλατύτερα ή διάλογος πάνω στό χτίσιμο ενός μαζικού-αντικαπιταλιστικού οικολογικού κινήματος.

Παράλληλα έχει μπει δουλειά συμπράστασης στό Νεοχώρι, πού δά γίνε προσπάθεια νά μπει στις γειτονίες μαζί μέ τό "νέφος".

Ύπάρχει ή πιθανότητα νά οργανωθεί στις άρχές τού Ιούνη ένα οικολογικό διήμερο μέ συζητήσεις, εκθέσεις ύλικών, συναυλίες και προβολές ταινιών σ' άνοιχτό χώρο σέ γειτονιά.

Ή κορφή τού παγόβουου πού τό λένε οικολογικό κίνημα άφηκε και στην Ελλάδα. Τό πόσο μεγάλο θάναθά έβρατηθε από τό προχώρημα των επαναστατικών αντιλήψεων και τού ζωμάτους στους χάρους δουλειάς και τίς γειτονίες.

Η ΠΟΛΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΙΣΠΕΡΣΗΣ

Πολωνία 1980. Η εργατική τάξη ξαναπιάνει το νήμα της εξέγερσης που κόπηκε με την σφαγή των εργατών στο Πόζναν και στη Βουδαπέστη το '56 στη Πράγα το '68, στο Γκντάνσκ το '70. Η πάλη του παγκόσμιου κινήματος να συνδιάσει την προσπάθεια για την ανατροπή του καπιταλισμού και τη σύγκρουση με τον κρατικό καπιταλισμό της Υόσχας και των δορυφόρων της, κορυφώνεται με την ορμητική επανεμφάνιση στο προσκήνιο των πιά "αυμόδιων" να αποφάνθουν για το χαρακτήρα των ανατολικοευρωπαϊκών κοινωνιών: των εργατών της Πολωνίας που όπως και στη δεκαετία του '50 είναι οι πρώτοι που ξεσηκώνονται ενάντια στην εκμετάλλευση και την καταπίεση στις χώρες του λεγόμενου "ύπαρκτου σοσιαλισμού".

Τό καλύτερο μέσον για να πησιάζει κανείς την Πολωνία του '80 είναι το... τρένο. Ένα μέσον που σέ περνάει από τό στρατοκρατούμενο Βελιγράδι των ημερών των κινητοποιήσεων στο Κοσσοβο. Ένα μέσον που σέ αφήνει λίγες ώρες στη πρωτεύουσα του "γκούλας σοσιαλισμού", στη Βουδαπέστη. Για να δείς τά διάφορα τουριστικά γκρουπ να φωτογραφίζονται, να ψωνίζουν, να τρώνε στα πολυτελή μαγαζιά του κέντρου λίγο πιά πέρα από τά ιστορικά σπία της οδού Βάτσιδπου έγιναν οι πιά σκληρές μάχες τό '56. Μέ τό πιά βγαίνεις από τον κεντρικό σταθμό της Βαρσοβίας καταλαβαίνεις ότι έφτασες σέ κάτι έντελως διαφορετικό.

Από τίς πρώτες ώρες παίρνεις μιά εικόνα του "μιά κοινωνία σέ κρίση". Στη Δύση πολλές φορές αναφερόμαστε στην οικονομική κρίση του καπιταλισμού. Και την περιγράφουμε με παράδειγμα την ακρίβεια τίς απολύσεις, τον πληθωρισμό κλπ. Στη Πολωνία ή εικόνα είναι πιά πιά χειροπιαστή πιά πιά σκληρή. Οι τεράστιες ουρές των γυναικών στα μαγαζιά, ουρές από τά αγρια χαράματα -πέντε ολόκληρες ώρες από την ώρα πού ανοίγουν τά καταστήματα τροφίμων. Τό δελτίο σ' όλα τά τρόφιμα. Τά 430 γραμμάρια κρέας κατ' άτομο τό μήνα (!), ένα ρεκόρ

πολύ κάτω από την χαμηλότερη νόρμα πού οι ίδιοι οι γραφειοκράτες είχαν όρισει τό '70 και πού οι ίδιοι όμολογούσαν πώς "δέν επιτρέπει όμαλή λειτουργία του οργανισμού και δέν συνιστάται για μεγάλα χρονικά διαστήματα". Η ανυπαρξία του γάλακτος και των γαλακτοκομικών, ή έλλειψη της ζάχαρης και τό μόνιμο μενού όλων των εστιατορίων παντζάρια, λάχανο, πατάτες. Τό ξεφτυλισμένο νόμισμα πού βγαίνοντας από τά σύνορα μπορείς να τό πετάξεις, μιάς και καμιά χώρα (άκόμα και οι ανατολικές) δέ δέχονται και την παραμικρή πληρωμή σέ ζλότυ. (έπισημη "μαύρη" αλλαγή συναλλάγματος στη Βαρσοβία 1:5). Οι πληροφορίες για την "κρυφή" άνεργία. Η δυστυχία φανερή στις εργατικές ταβέρνες και τά εστιατόρια της Βαρσοβίας και της "τουριστικής" Κρακοβίας με όλο τό κόσμο βουτηγμένο σ' ένα θλιβερό μεθύσι και τους άγριους καυγάδες σέ πρώτη ευκαιρία.

Από τίς πρώτες όμως ώρες παίρνεις και μιά εικόνα της ύπαρξης και της μεγάλης δύναμης του μαζικού κινήματος. Μέ τίς αδιανόητες για κάθε άλλη ανατολική χώρα, πολιτικές έλευθερίες πού έχουν κατακτηθεί. Μέ τό πιά πιά προχωρημένο από κάθε δυτική χώρα, ένδιαφέρον και συμμετοχή του κόσμου στις υποθέσεις του κινήματος.

* Μέ τό άφισσοκολλημένο κέντρο της Βαρσοβίας. Μέ τό Γκντάνσκ πού ένώ παντού βλέπεις άφισσες και παντού της άλληλεγγύης ψάχνεις μιάς και βρεις και καμιά ανακοίνωση του κόμματος. Μέ τά τρέινα πού διασχίζουν τίς περιοχές της Βαλτικής ταπεσαρισμένα μέσα και έξω με ανακοινώσεις της άλληλεγγύης.

* Μέ τους γραμμένους τοίχους των εργοστασίων όπου κυριαρχεί τό "Λευτεριά στους πολιτικούς κρατούμενους" και τό SOLIDARNOSC

* Μέ τίς ουρές του κόσμου πού περιμένει να διαβάσει τά "νέα της ήμερας", καθημερινό δελτίο είδησεων έξω από λογοκρισία πού τοιχοκοιείται στο κέντρο της Βαρσοβίας.

* Μέ τό κόσμο πού φορά τό ση-

ματάκι της άλληλεγγύης στο δρόμο αλλά και στη δουλειά του, άκόμα και αν πρόκειται για θέσεις "κρατικής βιτρίνας" (στα τουριστικά γραφεία, στα ξενοδοχεία, στα τρέινα στο ταχυδρομείο κλπ).

* Μέ τό κινηματογράφο στο κέντρο της Βαρσοβίας πού προβάλλει συνεχώς τά ντοκυμανταίρ της άλληλεγγύης με τό χρονικό της πάλης του '80 αλλά και της σφαγής του '70

Μέ την καμπάνια της άλληλεγγύης για τους πολιτικούς κρατούμενους. Η συνέτευξη τύπου της έπιτροπής συμπαράστασης πού άνοιξε την καμπάνια έγινε εκείνες τίς ήμέρες στην Βαρσοβία μέσα στο κτίριο της κρατικής εταιρείας μεταφορών. Έχοντας οργανώσει όλους τους εργατες μεταφορών ή άλληλεγγύη χρησιμοποίησε τό τεράστιο -κτίριο σταθμό όλων των τράμ και λεωφορέων της Βαρσοβίας σαν κέντρο της καμπάνιας για τους πολιτικούς κρατούμενους.

Και αυτές είναι μόνο πρώτες εικόνες πού μπορεί να τις πάρει και ο πιά άνυποψίαστος τουρίστας Προχωρώντας λίγο πιά κάτω αυτή ή πρώτη έντύπωση βαθώνει και ένισχύεται όλο και πιά πιά. Οι πρώτες έπισκέψεις και ενημερώσεις στα γραφεία της άλληλεγγύης ήστά βασικά εργοστάσια της κάθε περιοχής κάνουν αυτή την έντύπωση πιά πιά συγκεκριμένη.

* Τά ίδια τά γραφεία της άλληλεγγύης είτε πρόκειται για τοπικά είτε πρόκειται για εργοστασιακά, είναι κάτι έντελως διαφορετικό από την εικόνα πού έχουμε στη Δύση, για τό τί είναι γραφεία συνδικάτου ή και κόμματος ή οργανώσης. Πραγματικές μερμηγκοφυλιές, όπου καθημερινά χιλιάδες άτομα κάθε ηλικίας, κάθε επενέλεματος, άντρες και γυναίκες, μπεινοβγαίνουν παίρνουν ύλικά, συνεδριάζουν, συζητάνε σχηματίζοντας πολλές φορές τά γνώριμη εικόνα της ουρας μπροστά από κάθε ράφι όπου υπάρχουν νόμιμα ή παράνομα έντυπα.

* Τό ποσοστό της συμμετοχής του κόσμου κυρίως των εργατών, στην άλληλεγγύη κατά κοινή άποδοχή πησιάζει τό 90%. Στα ναυπηγεία στις χαλυβουργίες, στα όρυχεία, περίπου

όλοι οι εργατες συμμετέχουν στην άλληλεγγύη.

* Η οργανωτική δομή της άλληλεγγύης στηρίζεται στην εργοστασιακή όργάνωση. Σέ κάθε εργοστάσιο οι εργατες είναι οργανωμένοι στην Έργοστασιακή Έπιτροπή της άλληλεγγύης πού άνάλογα με τό μέγεθος του εργοστασίου, ξεκινάει από τους πυρήνες μέσα στους χώρους κοινής εργασίας, περνάει στις έπιτροπές τμημάτων του εργοστασίου και κατα-

λήγει στο Πρεζίντιουμ της Έργοστασιακής Έπιτροπής πού αποτελείται από αντιπροσώπους όλων των τμημάτων. Σέ ξεχωριστές έκλογές οι εργατες αναδεικνύουν εκπροσώπους τους για περιφερειακή έπιτροπή της άλληλεγγύης, και από όλες τίς περιφερειακές έχει εκλεγεί ή Έθνική Συντονιστική Έπιτροπή (ΚΚΡ) της άλληλεγγύης. Στα περισσότερα εργοστάσια σήμερα στη θέση των πρεζίντιουμ των εργοστασιακών έπιτροπών βρίσκονται οι άγωνιστές των άπεργιακών έπιτροπών του Αυγούστου. Αυτή ή οργανωτική δομή σήμερα τουλάχιστον, δέν αποτελεί μιά γραφειοκρατική συνδικαλιστική πυραμίδα αλλά μιά ζωντανή όργάνωση των εργατών γιατί στηρίζεται στην ίδια την δικιά τους συμμετοχή. Πράγμα πού φαίνεται από την δυνατότητα να ενημερώνουν για κάθε διαφωνία τί ποσοστά των εργατών εκφράζε ή κάθε άποψη πράγμα πού φαίνεται άπό τίς άλλες κατακτήσεις πού έχουν γίνει μέσα στα εργοστάσια.

* Οι έλευθερίες και οι δυνατότες κίνησης και έπικοινωνίας πού έχουν κατακτήσει οι εργατες μέσα στο εργοστάσιο βρίσκονται σέ πρωτοφανές επίπεδο. Γραφεία της άλληλεγγύης σέ κάθε εργοστάσιο, έφημερίδα των εργατών στα περισσότερα μεγάλα εργοστάσια (μόνο στο Γκντάνσκ εκδίδονται 27 έφημερίδες εργοστασίων), άνοιχτές διαπραγματεύσεις συνεχείς διαδικασίες συζήτησης και ενημέρωσης. Στη Χαλυβουργεία Χούτα Βαρσοβία οι εργατες έχουν ραδιοφωνικό σταθμό, ένώ στα Ναυπηγεία Λένιν μεγάφωνα της άλληλεγγύης για άμμοση δυνατότη-

Η «ΑΥΤΟΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΗ»

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ...

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΓΙΑΝ ΛΙΤΙΝΣΚΥ ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΚΟΡ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗ ΤΟΥ "ΡΟΜΠΟΤΝΙΚ"

"Τό ΚΟΡ υποστήριξε τούς εργάτες, οί εργάτες υποστήριζον τό ΚΟΡ"

Ερώτηση: Τί υποστηρίζει αυτή η στιγμή τό ΚΟΡ γιά τήν εξέλιξη τής κατάστασης στην Πολωνία;

Απάντηση: Τό ΚΟΡ βλέπει τήν αλλαγή νά γίνεται σταδιακά καί όχι μόνο από τήν εργατική τάξη, αλλά μέ ανοιχτούς θεσμούς μέσα στην κοινωνία. Παλεύουμε δηλαδή γιά θεσμικές αλλαγές όπως αυτοδιοίκηση μέ ελεύθερες εκλογές στις Βοϊβοντίνες (1), πύλο αντιπροσωπευτικό κοινοβούλιο (έκλογή από πολλούς υποψηφίους) καί ίσως καί ένα οικονομικό κοινοβούλιο. Πιστεύουμε ότι ή διοίκηση μπορεί νά διορίζεται από τό Κομμουνιστικό Κομμα αλλάθά πρέπει νά ελέγχεται από εκλεγμένους αντιπροσώπους. Νά υπάρχει άνεξαρτησία τής δικαιοσύνης ιδιαίτερα στο άνωτάτο δικαστήριο.

Γιά τήν οικονομική μεταρρύθμιση υποστηρίζουμε τήν αυτοδιαχείριση στα εργοστάσια. Ξέρουμε ότι αυτό μπορεί νά καταστρέψει τήν αλληλεγγύη γιατί τά εργατικά συμβούλια αυτοδιαχείρισης μπορεί νά συγκροτούνται μαζί της. Η αυτοδιαχείριση δηλαδή μπορεί νά αποδειχτεί εργατική, μπορεί όμως νά γίνει καί όργανο τής κυβέρνησης γιά νά σπάσει τήν Αλληλεγγύη. Η εγγύηση πού έχουμε εδώ γιά νά μήν έξελιχτούν τά εργατικά συμβούλια όπως στην Γιουγκοσλαβία είναι ή ύπαρξη ισχυρού συνδικάτου.

Ξέρω ότι όλα αυτά είναι άντιπατικά μέ τήν διαιώνιση τής εξουσίας του ΚΚ Πολωνίας αλλά τό ξεπέρασμα τής αντίφασης είναι ό μόνος τρόπος νά αποφυγούμε τήν Σοβιετική επέμβαση.

Ερώτηση: Δέν νομίζεται ότι υπάρχει σαφής διαφορά ανάμεσα στην σημερινή στρατηγική του ΚΟΡ καί σ'αυτά πού εδω από τά βασικά του στελέχη, ό Κοιρόν καί ό Μοτσελέφσκυ, υποστήριζαν μέ τό "Ανοιχτό γράμμα πρós τό Κομμουνιστικό Κόμμα" τό 1964;

Απάντηση: Σίγουρα υπάρχει, γι-

αί καί οί δύο ήταν τότε μαρξιστές ενώ τώρα δέν είναι. Δέν πιστεύουμε πιά στην επανάσταση αλλά στην συνεχή πίεση. Βρισκόμαστε κοντά στις ιδέες του Ρακόφσκυ (2) μέ τήν ανάλυση πού κάνει στις κοινωνίες του άνατολικού μπλόκ.

Δέν είμαστε ευρωκομμουνιστές όπως πολλοί θέλουν νά μς προβάλουν. Οί δικές μας ιδέες δέν είναι παρόμοιες. Εγώ δέν είμαι κομμουνιστής. Τί θα πεί άλλωστε κομμουνιστής χωρίς Μόσχα. Ίσως τελικά οί ευρωκομμουνιστές νά είναι οσοι αλδημοκράτες, αλλά τότε θα πρέφει νά τό πούν καθαρά. Εγώ συμπαθώ τούς σοσιαλδημοκράτες αλλά δέν άνήκω σ'αυτούς.

Υπάρχουν βέβαια καί κάποιοι διαφωνούντες κομμουνιστές (πχ τσοκιστές) αλλά δέν είναι ύπαρκτή κατάσταση. Για μς ό κομμουνισμός είναι ταυτισμένος μέ τήν μορφητώ κράτους πού ξέρουμε καί γι'αυτό είμαστε άντιθετοί του. Ψάχνουμε γιά άλλες μορφές εξουσίας. Προσωπικά έγώ προτιμώ τήν κοινοβουλευτική δημοκρατία. Είναι πρωτοφανές φαινόμενο νά μήν καπιταλιστική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Ερώτηση: Σε τί όφείλεται ή άλ-

λαγή αυτή στις άντιλήψεις του ΚΟΡ καί τών βασικών πρωτεργατών του; Νομίζεται ότι ή άπειλή τής Σοβιετικής επέμβασης έχει παίξει ρόλο πρós αυτή τήν κατεύθυνση;

Απάντηση: Είναι δύσκολο νά ξεχωρίσουμε τό πρόβλημα τής Σοβιετικής παρουσίας από άλλους τής ιδέες. Αυτή μς επιβάλλει έναν "αυτοπεριορισμό" τής επανάστασης. Αλλά σίγουρα δέν είναι μόνο αυτός ό λόγος. Είναι ή ίδιαιμας ή έμπειρία όλα αυτά τά χρόνια.

Τό ΚΟΡ άρχισε σάν μιά διαμαρτυρία διανοούμενων γιά τήν αλλαγή του συντάγματος καί μετά συνέχισε σάν συμπάρσταση ενάντια στις διώξεις τών εργατών μετά τή εξέγερση τού '76. Έτσι ή έμφαση έφυγε από τήν όργάνωση μέ βάση τις ιδέες καί πήγε πρós τόν συνδικαλισμό. Ταυτόχρονα είδαμε ότι ό μαρξισμός δέν μς βοηθούσε γι'ανά καταλάβουμε τί συνέβαινε γύρω μας. Η έπίσκεψη του πάπα στην Πολωνία τόν προηγούμενο χρόνο άνοιξε τόν δρόμο γιά τήν ένότητα του έθνους καί τής κοινωνίας άπέναντι στην κυβέρνηση. Δέν μπορούσαμε μέ τόν μαρξισμό νά αναλύσουμε τόθη σκευτικό καί τό έθνικό αίσθημα πού υπάρχει στόν πολωνικό λαό.

Γενικά τά θεωρητικά συστήματα δέν βοηθούν, προτιμάμε νά έπιμένω

με στα γεγονότα. Αυτό χαρακτηρίζει τήν πολωνική αντιπολίτευση. Έαυτό δέν κάνουμε καί προβλέψεις αλλά κινιόμαστε μέ τά άμεσα προβλήματα δύο-τριών μηνών. Όταν στήν άρχή όργανωνόμαστε μέ βάση ιδέες ταν δύσκολο νά συνεργαστούμε μέ άλλα κομμάτια τής αντιπολίτευσης. Τώρα ή βάση τής συνεργασίας είναι τό πρόγραμμα. Υπάρχουν τώρα τρεις με βάση τά προγράμματα, έμεις είμαστε μιά από αυτές.

Ερώτηση: Ποιές τάσεις υπάρχουν μέσα στην Αλληλεγγύη;

Απάντηση: Αυτή τή στιγμή υπάρχουν τρεις τάσεις. ή μιά είναι ή τάση Βαλέσα, πού θέλει τήν συμφιλίωση μέ τήν κυβέρνηση, έχει δεσμούς μέ τήν εκκλησία καί υποστηρίζει τήν άποπολιτικοποίηση τής Αλληλεγγύης. Επιδιώκει μιά ένιαία κυβέρνηση μέ τό ΚΚ τήν εκκλησία καί μέλη τής Αλληλεγγύης. Αυτή ή τάση συνεργάζεται πολύ στενά μέ τούς συμβούλους (3) πού χρησιμοποιεί ή Αλληλεγγύη.

Η δεύτερη τάση είναι ή ριζοσπαστική. Θέλει εκκαθάριση καί τιμωρία τών γραφειοκρατών. Ήταν ή πύλο δημοφιλής μέχρι τήν μεταίωση τής Γενικής Άπεργίας στις 31 Μάρτη. Η ιδέα πού υπάρχει πίσω της είναι νά ανατρέψει όλο τό σύστημα.

Αυτό φυσικά δέν λέγεται αλλά ούτε είναι καί σαφές τί σημαίνει. Είναι μάλλον ένας τρόπος συμπεριφοράς (άντισυμβιβαστική) παρά μιά ολοκληρωμένη άντίληψη.

Αυτή εκφράστηκε στην Μπιέλσκα Μπιάλα, στην Ζελένια Γκόρκα καί σε διάφορες άλλες βιομηχανικές περιοχές, μέ έπιμονή γιά ολοκληρωτικές αλλαγές. Είναι μιά λαϊκίστικη άποψη χωρίς ξεκάθαρη στρατηγική. Μετά τήν άναστολή τής άπεργίας έχανα γνώρισε κάμψη.

Η τρίτη τάση, ίσως ή πύλο δημοφιλής σήμερα, είναι ή τάση τών θεσμικών αλλαγών (σχετα από πρόσωπα). Σ'αυτήν άνήκει καί τό ΚΟΡ.

Ερώτηση: Ποιά ήταν ή θέση τής κάθε μιάς τάσης στη κύρηξη τής Γενικής Άπεργίας; Υπήρχε συμφωνία από όλες γιά τήν ματαίωση τής;

Απάντηση: Υπήρχαν άρκετές διαφορές πάνω σ'αυτό τό ζήτημα. Αλλά τό θέμα είναι άρκετά πύλο περιπλοκό. Η ομάδα τής Αλληλεγγύης πού είχε αναλάβει τις διαπραγματεύσεις μέ τήν κυβέρνηση ήταν πολύ άδύνατη. Τήν άποτελούσαν τρία μέλη τής Αλληλεγγύης καί τέσσερις έως πέντε έιδικοί σύμβουλοι πού δέν ήταν εκλεγμένοι. Υπήρχε άνησυχία ότι θα υποχωρούσε πολύ εύκολα στις πρώτες πιέσεις.

Έτσι οί περισσότερες τοπικές έπιτροπές τής Αλληλεγγύης ήταν ενάντια στην τετράωρη προειδοποιητική καί υποστήριζαν ότι έπρεπε νά κυρηχτεί άμεσα ή άπεργία διαρκείας. Όταν τελικά παρήκε ή άπόφαση γιά τήν προειδοποιητική ή άποψη τής Αλληλεγγύης ήθελε νά δεσμεύσει τήν ομάδα διαπραγματεύσεων μέ συγκεκριμένες οδηγίες ώστε νά μήν υποχωρήσει καί νά πραγματοποιηθεί ή άπεργία διαρκείας. Παρόλο πού πιστεύαμε ότι ούτε ή διαρκείας θα κρατούσε γιά πολύ (μιά ώς δύο μέρες) τουλάχιστον θα κερδίζαμε περισσότερα από ότι κερδίσαμε.

Όμως περα από τήν συμβιβαστική άποψη τής διαπραγματευτικής ομάδας, τά σοβιετικά γυμνάσια καί ή άπειλή τής επέμβασης έφθειραν τή πίεση του κόσμου.

Ερώτηση: Αυτή ή διαφωνία τί σου νέπειες είχε στο έσωτερικό τής Αλληλεγγύης;

Απάντηση: Παρατήθηκε ό Μοτσελέφσκυ γιατί διαφώνησε μέ τόν τρόπο πού παρήκε ή άπόφαση. Η άπόφαση γιά τήν ματαίωση τής άπεργίας παρήκε από τήν διαπραγματευτική ομάδα, άναγγέθηκε από τό Βαλέσα στην τηλεόραση καί τό έθνικό συμβούλιο τής Αλληλεγγύης βρέθηκε τήν επόμενη μέρα μπροστά σε τετελεσμένα γεγονότα. Η πλειοψηφία τών μελών του έθνικού συμβουλίου διαφώνησε μέ δλη τήν αντιδημοκρατική διαδικασία πού κρατήθηκε. Ο Μοτσελέφσκυ υποστήριξε ότι μέ αυτό τόν τρόπο άδυνατίζει ή δύναμη του έθνικού συμβουλίου καί τής Αλληλεγγύης καί κατηγόρησε τόν Βαλέσα ότι θέλει νά τό περιορίσει σε διακοσμητικό όργανο καί νά τό υποκαταστήσει μέ μιά ομάδα γύρω από τόν έαυτό του.

Μετά από αυτό ό Μοτσελέφσκυ παραιτήθηκε από πανεθνικός εκπρόσωπος τύπου τής Αλληλεγγύης καί βρή

ROBOTNICZY
ZADAJA
WE
WSZYSTKICH
KINACH
FILMU
ROBOTNICZY '80

Saiwarski

Άφύσσα τής Αλληλεγγύης πού άπαυτε νά προβληθεί ή ταινία "Εργάτες '80"

Η αλληλεγγύη στα πανεπιστήμια

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΒΑΡΣΟΒΙΑΣ

σκαται τώρα στο τοπικό Πρεζίντιουμ της "Αλληλεγγύης στο Βροκλάου".

Ταυτόχρονα άρχισε μία συζήτηση ανάμεσα στην τοπική επιτροπή της "Αλληλεγγύης του Γκντάνσκ" και στην εργασιακή επιτροπή της "Αλληλεγγύης των ναυπηγείων", για τα προβλήματα δημοκρατίας και λειτουργίας του συνδικάτου. Η τοπική επιτροπή είναι πιο ριζοσπαστική από την εργασιακή που επιρροάζεται άμεσα από τον Βαλέσα. Η Άνα Βαλεντίνοβιτς, μέλος και των δύο, υποστήριξε την Γενική Απεργία και την προπαγάνδισε στα διάφορα εργοστάσια του Γκντάνσκ. Γιαυτό το λόγο συγκρότησε με τον Βαλέσα. Η εργοστασιακή επιτροπή των ναυπηγείων ζήτησε την άνακληση της από την τοπική γιατί κινήθηκε εκτός γραμμής. Το θέμα αυτό δεν έχει ακόμα ληξει, αντίθετα έχει άνοιξε μία ολοκληρωμένη συζήτηση μέσα στην "Αλληλεγγύη".

Ερώτηση: Πώς γίνεται η γνάμη "Αναθεωρητές" (κίνηση των όριζόντιων κλι) μέσα στο ΚΚ;

Απάντηση: Είναι ενδιαφέρον φαινόμενο, αλλά και επικίνδυνο λόγω της ΕΣΣΔ. Η Σοβιετική Ένωση θεωρεί σαν τελευταία εγγύηση πριν από τη είσοδο της πύλης του ΚΚ προς αυτή την καί τον ήγετικό του ρόλο μέσα στην Πολωνία. Εάν επικρατήσουν οι "Αναθεωρητές" χάνονται και τα δύο αυτά στοιχεία εγγύησης στα όποια στηρίζεται και έτσι θα επικρατήσει η εισβολή.

Σε σχέση με τις ιδέες τους είναι αντιφατικές. Από την μία υποστηρίζουν το μονοκομματικό καθεστώς (δεν είναι κοινοβουλευτικοί) και από την άλλη ζητάνε δημοκρατία μέσα στο κόμμα. Αυτά τα δύο είναι αδύνατο να συνυπάρχουν και γιαυτό δεν πιστεύω ότι μπορούν να αναπαροκριθούν στις ανάγκες που έχει τώρα η πολωνική κοινωνία.

Ερώτηση: Πώς βλέπετε τον ρόλο του ΚΟΡ μέσα στην καινούργια συγκυρία που έχει δημιουργήσει η ύφεση της "Αλληλεγγύης";

Απάντηση: Πρώτα από όλα θα πρέπει να προσπαθήσουμε να ανοίξουμε και να κρατήσουμε μία πολιτική συζήτηση που ό κόσμος προς το παρόν αποφεύγει λόγω του φόβου της εισβολής. Αλλά πρέπει να προχωρήσει όπωςδήποτε αυτή η συζήτηση γιατί βοηθάει να αναπτυχθεί η δημοκρατία μέσα στο κίνημα.

Το επόμενο είναι να προχωρήσει με σαν πυρήνας του ΚΟΡ στην δημιουργία ενός πολιτικού κόμματος. Αλλιώς δεν έχουμε κανένα λόγο ύπαρξης γιατί σαν ΚΟΡ το πρόγραμμά μας καλύφτηκε τον Αύγουστο με τη δημιουργία της "Αλληλεγγύης". Αυτά όλα δεν έχουν ξεκαθαριστεί αλλά είναι μία συζήτηση ανάμεσα στα μέλη της ΚΟΡ που έχουμε μία κοινή αντίληψη για πάρα πολλά πράγματα. Ίσως γίνει δυνατόν να εξελιχτούμε σε μία τάση μέσα στην "Αλληλεγγύη". Αυτές τις ιδέες τις εκφράζουμε μηνιαία από το ΡΟΜΠΟΤΝΙΚ. Τώρα πια το ΡΟΜΠΟΤΝΙΚ δεν είναι το παλιό δελτίο ενημέρωσης γιατί τί συνέβαινε στα εργοστάσια αλλά αλλάζει σε θεωρητικό περιοδικό. Η αλλαγή έχει αρχίσει εδώ και πέντε τεύχη με ένα δικό μου άρθρο για την δημοκρατία μέσα στο κίνημα.

Όμως για να προχωρήσουμε σε όλα αυτά αντιμετωπίζουμε πάρα πολλές δυσκολίες. Από την μία δεν υπάρχει χρόνος για να χρώσουμε, δλοι είμαστε πνιγμένοι στην τρέχουσα δουλειά της "Αλληλεγγύης", και από την άλλη η μισονόμιμη μισοπαράνομη ύπαρξή μας είναι ένα ακόμα εμπόδιο που αντιμετωπίζουμε αυτή την περίοδο.

Μπαίνοντας στο πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας ή είκοσι μιάς θύμιας έντονα την Σόλωνος ή το Χμυέιο. Ατελείωτα ταμπλό της "Αλληλεγγύης", πάνω που καλούσαν σε ένα τριήμερο εκδηλώσεων της ΝΖΣ, φωτογραφίες του Κ ουρόν, φωτογραφίες από τις εκδηλώσεις που είχαν γίνει τις προηγούμενες μέρες με θέμα την επέτειο από την φοιτητική εξέγερση του Μάρτη του 68, καλέσματα για κονσέρτα τζάζ και πρόσκληση στο χορό της ΝΖΣ που οργανώσαν σ' ένα κεντρικό κλάμπ της Βαρσοβίας. Συζητήσαμε με δύο μέλη της ΝΖΣ εκλεγμένους στα προεδρεία των σχολών τους.

Ερώτηση: Πώς φτιάχτηκε η ΝΖΣ (φοιτητική "Αλληλεγγύη");

Απάντηση: Ως το Σεπτέμβριο του 1980 η μοναδική νόμιμη φοιτητική οργάνωση στην Πολωνία ήταν η ΣΖΣΡ (Σοσιαλιστική Ένωση Πολωνών Φοιτητών). Αμέσως μετά τις άπεργίες του Αυγούστου μέσα στα πανεπιστήμια εμφανίστηκαν οι Κ (φοιτητικές επιτροπές της "Αλληλεγγύης") με στόχο να κατακτήσουν το δικαίωμα της οργάνωσης των φοιτητών έξω από τον έλεγχο του κόμματος και του κράτους.

Το Νοέμβριο έγινε στα πανεπιστήμια η πρώτη άπεργία, με αίτημα την έλευση της οργάνωσης που ξεκίνησε από την Βαρσοβία και δεν είχε επιτυχία. Στο μεταξύ διάστημα στα πανεπιστήμια όλων των πόλεων εμφανίζονταν οι ΣΚΣ, αλλά μη έχοντας τυπική αναγνώριση αντιμετώπιζαν προβλήματα καταπίεσης, ιδίως στις μικρές επαρχιακές πόλεις. Ακριβώς από αυτές τις μικρές επαρχιακές πόλεις ξεκίνησε η μεγάλη σύγκρουση που οδήγησε στην νομιμοποίηση της ΝΖΣ. Η άστυνομία χτύπησε μία φοιτητική κινητοποίηση στην πόλη Όπλε και τραμάτισε δύο φοιτητές. Ταυτόχρονα στο Λότζ ή άστυνομία συνέλαβε και έστειλε πίσω στην Τσεχοσλοβακία μία Τσεχοσλοβακία φοιτήτρια που συμμετείχε στην ζωή των κύκλων της "Αλληλεγγύης". Οι φοιτητές του μεγάλου πανεπιστημίου του Λότζ αντίδρασαν καταλαμβάνοντας τις σχολές τους. Τα αίτημα της κατάληψης ήταν: Νομιμοποίηση της ΝΖΣ, έκδοση επιμέρους φοιτητικών αιτημάτων, άπελευθέρωση όλων των πολιτικών κρατούμενων. Οι καταλήψεις σύντομα εξαπλώθηκαν σ' όλα τα επαρχιακά πανεπιστήμια, που ανάμεσα τους είναι και πολλά από τα μεγαλύτερα της χώρας (Λότζ, Κρακοβία κτ). Το πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας συμμετείχε μόνο στην τελευταία φάση της κινητοποίησης και μόνο με άπεργία - χωρίς κατάληψη - για δύο βασικούς λόγους: από την μία γιατί στη Βαρσοβία η ΝΖΣ δεν είχε ακόμα οργανωθεί και η ΣΖΣΡ είναι ισχυρή. Από την άλλη γιατί η "Αλληλεγγύη" μας ζήτησε να μην εξαπλωθεί η φοιτητική άναταραχή και στη πρωτεύουσα γιατί εκείνη την περίοδο η ήγεσία του κόμματος ήταν στην Μόσχα και η γενική άτμόσφαιρα φαινόταν πολύ σκοτεινή. Παρόλα αυτά η κινητοποίηση των επαρχιακών πανεπιστημίων ήταν τόσο ισχυρή και η υποστήριξη που έβρισκα από τους εργάτες τόσο μεγάλη, πού η κυβέρνηση υποχώρησε ψηφίζοντας το που επέτρεπε την δημιουργία άνεξάρτητων φοιτητικών οργάνωσης.

Έτσι σ' όλη την Πολωνία εμφανίστηκε η ΝΖΣ με κέντρο (έδρα του Πρεζίντιουμ της ΝΖΣ) το πανεπιστήμιο της Κρακοβίας.

Ερώτηση: Πού είναι οι οργανώσεις υπάρχουν σήμερα στον φοιτητικό χώρο;

Απάντηση: Σήμερα στα πανεπιστήμια υπάρχει η ΝΖΣ, η κομματική ΣΖΣΡ, μία μικρή οργάνωση, η "Οργάνωση Αγροτικής Νεολαίας", οι φοιτητές του "Εθνικιστικού Πολωνικού Κόμματος", και το "Κίνημα για την ύπερσωση των πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων". Αν αυτές ισχυρές είναι οι δύο πρώτες ενώ οι άλλες είναι μικρές και με άσημαντη έπιρροή.

Τον τελευταίο καιρό εμφανίστηκαν και δύο διαφορετικές ομάδες. Η "Ομάδα Θεμιστριών και η Πράσινη Ομοσπονδία των Οικολόγων".

Ερώτηση: Πού είναι η σημερινή δύναμη και δομή της ΝΖΣ;

Απάντηση: Σήμερα η ΝΖΣ έχει 90 ή 100.000 μέλη που είναι το 20% των πολωνών φοιτητών. Την ίδια περίπου δύναμη ίσχυρίζεται ότι έχει και η ΣΖΣΡ. Η δομή όμως των δύο οργάνωσης είναι έντελως διαφορετική. Η ΝΖΣ είναι βασικά οργανω-

μένη κατά σχολές. Από τις επιτροπές των σχολών εκλέγεται το Πρεζίντιουμ του κάθε πανεπιστημίου. Εκλεγμένοι αντιπρόσωποι από όλα τα πανεπιστήμια αποτελούν την ΚΚΚ ("Εθνική Συντονιστική Επιτροπή") που έχει έδρα την Κρακοβία. Η έμφαση σ' όλη τη λειτουργία της οργάνωσης είναι στην δημοκρατική μετοχή των φοιτητών. Κάθε άπόφαση της ΚΚΚ για να ισχύει πρέπει να έχει την υποστήριξη της πλειοψηφίας των οργανώσεων των σχολών. Και αντίστροφα αν μία σχολή δεν συμφωνεί με μία άπόφαση δεν είναι υποχρεωμένη να την υλοποιήσει. Το ίδιο ισχύει και με τις σχέσεις μας με την εργατική "Αλληλεγγύη". Είναι προφανές ότι οι δύο οργανώσεις συνεργάζονται στενά, αλλά δεν έχουν μεταξύ τους σχέσεις πατέρα-παιδιού. Αν δεν συμφωνούμε με μία άπόφαση της "Αλληλεγγύης" δεν είμαστε υποχρεωμένοι να υπακούσουμε.

Ερώτηση: Ένώ στους εργάτες με την εμφάνιση της "Αλληλεγγύης" τα έλεγχομενα συνδικάτα εξαφανίστηκαν, στους φοιτητές μόλις να έχουν διατηρήσει ένα μέρος της δύναμής τους. Πώς εξηγείται αυτή η διαφορά;

Απάντηση: Στην Πολωνία η ΣΖΣΡ

καθένας είναι άναγκασμένος να έγ καταλείψει την ζωή του ώπου να τελειώσει τον στρατό. Τέλος προβάλλουμε αίτημα των σχολείων και προσπαθούμε να βοηθήσουμε την όργάνωση της αλληλεγγύης μέσα και στους μαθητές.

Ερώτηση: Πέρα από τους συγκεκριμένους στόχους υπάρχουν συζητήσεις, άπόψεις κλπ πάνω σε γενικότερα πολιτικά ή και ιδεολογικά θέματα;

Απάντηση: Μέσα στις σχολές υπάρχουν πολλοί φίλοι του ΚΟΡ που συζητούν και προθούν τις γενικές τους άποψεις. Εκτός από αυτό σημαντικό είναι και το κίνημα των άνεξαρτήτων εκδοτών τών γνωστών Σαμιζντατ. Αν αυτούς τυπώνονται και κυκλοφορούν παράνομα κυλιάδες βιβλία ή φυλλάδια που κυκλοφορούν σε αβθονία στα πανεπιστήμια. Έκεί μπορείς να βρεις από άπαγορευμένη ποίηση και λογοτεχνία μέχρι άντιπολιτευόμενα πολιτικά και ιδεολογικά κείμενα.

Ερώτηση: Έσείς ποιά πιστεύετε ότι μπορεί να είναι η πραγματική προοπτική αυτού του κινήματος;

Απάντηση: Η ΝΖΣ δεν είναι μία άντισοσιαλιστική οργάνωση όπως

Από το Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας.

έλεγχει όλες τις φοιτητικές έστιες, τα έστιατόρια, τους άθλητικούς χώρους, τα φοιτητικά κλάμπ. Αυτή οργάνωση έλεγε τις εκδηλώσεις από τις εκδρομές ως τους χορούς. Έτσι τα μέλη της έχουν προφανή πρόνοια άπέναντι στους άλλους φοιτητές. Ταυτόχρονα τα μέλη της ΣΖΣΡ μόλις τελειώσουν βρίσκουν πιά εύκολα δουλειά, ενώ ακόμα δεν έχουμε τί προβλήματα θά δημιουργηθεί σ' ένα πτυχιούχο το γεγονός ότι ήταν μέλος της ΝΖΣ. Εκτός από αυτά η ΣΖΣΡ είναι μία πολύ πλούσια οργάνωση. Έχει πολλά χρήματα και καθοδηγείται από έμπειρα επαγγελματικά στελέχη που σήμερα διακρίνονται στην πολεμική ένάντια στην ΝΖΣ. Έτσι έχει κατορθώσει να κρατήσει ένα μέρος της έπιρροής της.

Ερώτηση: Πού είναι τα βασικά αίτημα που προωθεί σήμερα η ΝΖΣ;

Απάντηση: Σήμερα μας άπασχολούν βασικά τρία πράγματα: Πρώτο αίτημα είναι η άπελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων και η έξασφάλιση των δημοκρατικών ελευθεριών πού έχουν κατακτηθεί ή άπαιτούνται από το κίνημα τον τελευταίο καιρό. Στη συνέχεια είναι το ζήτημα της στατιωτικής θητείας. Οι Πολωνοί φοιτητές κάνουν 1 χρόνο στον στρατό ενώ οι άλλοι νέοι της χώρας 2 χρόνια. Ζητάμε να κάνουμε την θητεία μας κομματιαστά 15* κάθε χρόνο ώστε να μην γίνεται ο στρατός ένα μεγάλο χρονικό διάλλειμα όπου ο

κατηγορούν. Πιστεύουμε στον σοσιαλισμό, μόνο που δεν πιστεύουμε ότι αυτό που υπάρχει στην Πολωνία είναι σοσιαλισμός. Στην Πολωνία σήμερα οι εργάτες, οι αγρότες, οι φοιτητές καταχτούν δικαιώματα και έλευθερίες που είχαν ως τα τώρα στερηθεί ολοκληρωτικά. Σ' αυτή την πορεία δεν μπορούμε να κάνουμε τί σω, όφελουμε να προχωρήσουμε μ' όποιαδήποτε άπειλή. Ταυτόχρονα δεν μπορούμε να άντρεψουμε την έξουσία, να διαλύσουμε το κόμμα γιατί αυτό θά είχε σαν συνέπεια την άμηση Ρώσικη έισβολή. Είμαστε υποχρεωμένοι να προχωράμε προσεκτικά, οργανώνοντας την κοινωνία, άναγκάζοντας την κεντρική πολιτική έξουσία να καταλαβαίνει ότι δεν μπορεί να κυβερνά ένάντια στις διαθέσεις και τα συμφέροντα της κοινωνίας, άποφεύγοντας παράλληλα την έισβολή. Είναι μία δύσκολη πορεία που έπιβάλλεται από την γεωγραφική και πολιτική θέση της Πολωνίας.

Στη συνέχεια η συζήτηση έφυγε από ένα τυπικό πλαίσιο ερώτησης-άπάντησης και στράφηκε στα ουσιαστικά ζητήματα που έχει άνοιξει η κρίση των ΚΚ στην Εύρώπη, η εμφάνιση του έυρωπαϊκού κομμουνισμού και της έπαναστατικής άριστερας. Αυτή η συζήτηση άντικατοπτρίζεται στην τελική δήλωσή ένός από τους φοιτητές: "Στην Πολωνία σήμερα οι κομμουνιστές δεν είναι το Κόμμα. Οι πραγματικοί Κομμουνιστές είμαστε έμεις..."

(1) Διοικητική διαίρεση της Πολωνίας.

(2) Ψευδώνυμο που χρησιμοποιούν μαζί δύο όύγγροι άντικοιτευόμενοι που έπιχειρούν μία μαρξιστική άνάλυση των χωρών της Άνατολικής Εύρώπης. Το βιβλίο τους "Προς Έναν άνατολικο-ευρωπαϊκό μαρξισμό" έχει κυκλοφορήσει και στην Δέση (Άγγλία).

(3) Εξέλικοι έμπερογνώμονες που δεν είναι μέλη της "Αλληλεγγύης" αλλά προσφέρουν τις συμβουλές τους στην ήγεσία της. Στην πράξη είναι σαν μεσολαβητές ανάμεσα σε κυβέρνηση-Άλληλεγγύη.

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΥΠΟΦΕΙΛΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΠΟΥ ΒΑΔΙΖΕΙ

Τί θα γίνει τελικά στην Πολωνία; Θα μπορέσουν αυτή την φορά οι εργάτες να πάρουν την εξουσία ή θα ξανακαταφέρει το κράτος να αποδυναμώσει αυτό το καταπληκτικό κίνημα όπως τό κατάφερε και άλλες φορές προηγούμενα.

Οι Πολωνοί εργάτες έχουν παράδοση αγώνων ενάντια στους κρατικοκαπιταλιστές τους με Ένταση και συλλογική μεγαλύτερη από τις άλλες χώρες του ανατολικού μπλόκ: Η εξέγερση του 1956, οι φοιτητικές διαδηλώσεις του 1968, οι απεργίες του 1970 και του 1976, η δημιουργία της 'Αλληλεγγύης' το 1980.

Και τις προηγούμενες φορές οι Πολωνοί εργάτες κατάκτησαν πράγματα που διεκδικούν και σήμερα. Έργα τεχνικά συμβούλια, φιλελευθεροποίηση του κρατικού μηχανισμού, ελευθερία διδασίμων εντύπων, δυνατότητα κριτικής του καθεστώτος, άσκηση και έμφαση στην πολιτική των οργανώσεων έξω και ενάντια στο καθεστώς.

Και όμως όλες αυτές τις κατακτήσεις, δηλαδή αυτή την πολυκοκκική κατασπαρμένη εξουσία των εργατών κατάφερε το κράτος να την πάρει πίσω. Έτσι και αυτή την στιγμή το στοίχημα καιζετε, όχι μόνο στις επόμενες νύκτες, όχι δηλαδή αν θα καταφέρουν οι εργάτες να αδυνατήσουν θεσμούς αντικαθιστώντας τους προσωρινά με κάποιους άλλους, αλλά τόσο θα καταφέρουν να συντρούφουν το κέντρο της δύναμης της κυρίαρχης τάξης που είναι το ίδιο τό κράτος.

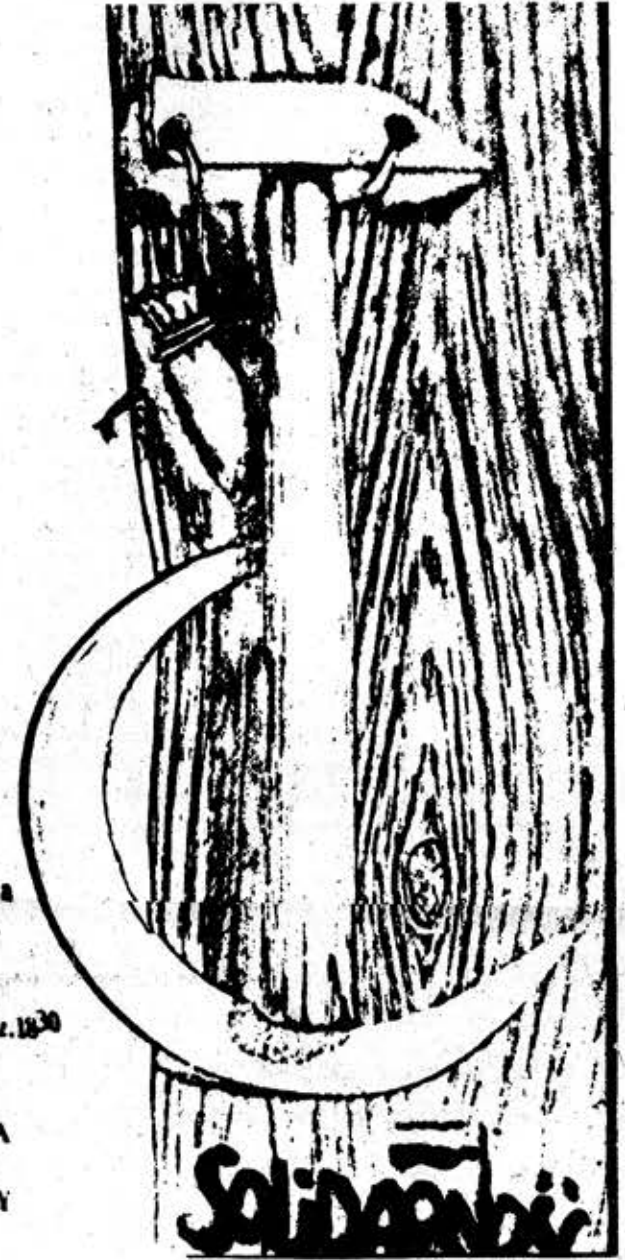
Υπάρχουν πολλά στοιχεία που θα κρίνουν προς ποιά κατεύθυνση θα εξελιχτεί αυτή η συγκεκριμένη εξέγερση: Η δύναμη και η έκταση του κινήματος, η έκταση της οικονομικής κρίσης, η δυνατότητα του Κομμουνιστικού Κόμματος και της

κυβέρνησης να ελιγθοούν και να δημιουργήσουν προσβάσεις μέσα στην 'Αλληλεγγύη' και πάνω από αυτή, ή ύπαρξη ενός συγκεκριμένου πολιτικού πυρήνα που να προβάλλει την ανάγκη οτήτα της εργατικής εξουσίας και να καλε�ει για αυτήν.

"ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ" η δύναμη των εργατων

Αυτή την φορά η Έκταση και η οργάνωση του εργατικού κινήματος είναι πιο γερή από όλες τις προηγούμενες εξεγέρσεις. Δεν πρόκειται για κάποιες εργοστασιακές επιτροπές ή ακόμα και κάποια τοπικά συνδικάτα ξεκομμένα μεταξύ τους. Στην 'Αλληλεγγύη' είναι πιά οργάνωμένο το 90% των εργατών της Πολωνίας σε όλες τις βιομηχανικές περιοχές. Αυτό εξασφαλίζει μια οργάνωση Πανεθνική, που διευκολύνει την ανταλλαγή των εμπειριών, την πληροφόρηση και την συντονισμένη απάντηση των εργατών. Μέσα από αυτό τον τρόπο γίνεται δυνατό οι διαφωνίες στο Γκντανσκ να συζητιούνται στην 'Αλληλεγγύη' της Κρακοβίας και οι συγκρούσεις με την αστυνομία στο Μπινγκοσζ να απαντιοδονται με γενική απεργία σ' όλη την Πολωνία. Η γενικευμένη αυτή μορφή οργάνωσης είναι πιο δύσκολο ερτε να κτυπηθε ερτε να ενοματωθε από το ίδιο τό κράτος.

Τό άλλο στοιχείο αυτής της δύναμης είναι η Έκταση της αγροτικής εξέγερσης. Είναι η πρώτη φορά που η συμμαχία εργατών-αγροτών δέ είναι ένα σύνθημα γιατί η αγροτική αλληλεγγύη στήριξε τις εκλέδες της νομιμοποίησης της και στράφηκε προς την εργατική αλληλεγγύη. Και από κεε, παρόλες τις ύπαναχωρήσεις του Βαλέσα, υπήρξε κλήρης κά-

W przeddzień święta
ludzi pracy 30.04.
w KOSCIELE
MARIACKIM
w Krakowie o godz. 18³⁰

UROZYSTA
MINA SWIĘTA
W INTENCJI
LUDZI PRACY

Solidarność

λυση. Για την Βαλεντινοβιτς δυο πράγματα είναι τα στοιχεία της οικονομικής μεταρρύθμισης: "Ο έλευθερος συνδικαλισμός των αγροτών και τα εργατικά συμβούλια στα εργοστάσια". Γιατί έτσι θα υπάρξουν τρόφιμα για όλους. Έτσι, επιγραμματικά βλέπουν αυτή τη συμμαχία τα μέλη της 'Αλληλεγγύης' και την χρησιμοποίητά της για όλο τον κόσμο.

Είναι η πρώτη φορά που οι άγροτες αποκοτούν την δική τους οργάνωση και παύει η εκκλήσεια να είναι ο συνδετικός κρίκος της μάχης των φτωχών αγροτών. Αυτό είναι μια προϋπόθεση σπασίματος και της ιδεολογικής έπιρροής της εκκλησίας που είναι πιο γερή στην ύκαιδρο από τα εργοστάσια.

Τό τρίτο στοιχείο είναι ότι η κοινωνική κρίση έχει αρχίσει να έχει επιδράσεις τόσο μέσα στο κόμμα όσο και στο στρατό. Κάθε προηγούμενη εξέγερση στην Πολωνία είχε τις επιδράσεις της μέσα στο κόμμα τεχνικό μηχανισμό. Αλλά τόσο τό '56 όσο και τό 70 ήταν περισσότερο συγκεντρωμένα στα φιλά κλιμάκια της ηγεσίας που η διαμάχη γινόταν ανάμεσα στην "έκσυγχρονιστική" και στην "παρδοσιακή" πτέρυγα. Τώρα έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις πέρα από αυτό τό επίκεδο. Οι εργάτες τω κόμματος στις μισές τουλάχιστον βιομηχανικές πόλεις έχουν δημιουργήσει "την οργάνωση των οριζόντιων". Λέγεται έτσι γιατί οι βιομηχανικοί πυρήνες του ΚΚ στις διάφορες πόλεις έχουν φτιάξει την δική τους οργάνωση. Έχουν δηλαδή σπάσει την κάθετη μορφή οργάνωσης και έχουν αποκαταστήσει ένα άμεσο τρόπο έπι κοινωνίας μεταξύ τους. Τό κέντρο αυτής της οργάνωσης είναι η πόλη Τόρον και για αυτό λέγονται και οι οριζόντιοι του Τόρον. Η ανάγκη καιότητα ήρθε μέσα από την κρίση

της 'Αλληλεγγύης' (δίου είναι μέλη της) και τη στάση που κρατούσε τό κόμμα έναντι της.

Τό "φιλελεύθερο" κομμάτι της ηγεσίας του κόμματος κάνει ανούγματα προς την βάση και ύπόσχεται τη άποκατάσταση της έσοκομματικής δημοκρατίας. Παρόλα αυτά ο ίδιος ο Κάνια δήλωσε ότι ποτέ δεν πρόκειται να ανεχθοούν τους "οριζόντιους" γιατί είναι ενάντια στις αρχές του κόμματος.

Ταυτόχρονα, αλλά σε μικρότερη κλίμακα έχουν αρχίσει κάποιες αντιδράσεις μέσα στο στρατό. Η έκταση της κρίσης δεν μπορούσε να αφήσει και αυτό τον θεσμό ανέπαφο. Έκτός από τό ότι έχει αρχίσει από τό έξω μια κρίση προς τον ίδιο τό στρατό, οι φοιτητές βάζουν θέμα στρατιωτικής θητείας, υπάρχει παράλληλα και μια κρίση από τα μέσα.

Οι φαντάροι και οι κατώτεροι αξιωματικοί βάζουν τό ερώτημα του ποιά πράγμα είναι ανώτερο στο στρατό ή κομματική ή στρατιωτική έριερχία. Και αν ίσχυει τό πρώτο τότε όλα τα μέλη του κόμματος είναι έσο και άρα πρέπει να πάψει να ύπαρχει η έριερχία στο στρατό. Τό θέμα βέβαια δεν λύθηκε γιατί προφανώς έπικραύησε η στρατιωτική έριερχία. Υπάρχει πληροφορία ότι θα είναι ένα από τα θέματα που θα ερθε στο συνέδριο του κόμματος.

Αυτά τα στοιχεία συνδέουν τό μέγεθος και την έκταση μιας κρίσης του πολωνικού καθεστώτος που με κέντρο την εργατική τάξη έχει αρχίσει να άκλώνεται σε όλους τους κοινωνικούς χώρους και να έπιρεάζει ακόμα και τους καταπιεστικούς μηχανισμούς.

"ΑΝΑΝΕΩΣΗ" ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΕΞΟΥΣΙΑ

Η ΠΟΛΩΝΙΑ:

οικονομική κρίση

Τό δεύτερο κρίσιμο στοιχείο για τό που θά βαδίσουν οι έξελίξεις στην Πολωνία είναι ή οικονομική κρίση. Μιά κρίση τόσο έντονη, ώστε άκματε ριζικά μέτρα: Έτε ένα τεχνοκρατικό εξορθολογισμό σέ τεράστια έκταση μέ κλείσιμο έργου τασών, άπολύσεις και μετακινήσεις εργατών, συμπίεση του κόστους παραγωγής και άρα του εργατικού και ά γροτικού εισοδήματος, είτε τό κόστος της παραγωγής στα χέρια των εργατών για τήν κάλυψη των δικών τους αναγκών και όχι για τές ανάγκες του διεθνούς ανταγωνισμού. Αν ή Άλληλεγγύη δεχτεί νά προχωρήσει προς τήν πρώτη κατεύθυνση κινδυνεύει νά άνούξει μόνη της τό δρόμο για τό κτυπημά της.

Η κρίση δέν όφείλεται ούτε σέ κακή διαχείριση ούτε σέ υπερβολικό συγκεντρωτισμό όπως θέλει νά ύποστηρίξει ένα τμήμα της Άλληλεγγύης. Είναι τό αποτέλεσμα της σπάθειας της κολωνικής οικονομίας νά άνούξει προς τήν ύση που άπότυχε. Είναι κρίση του κρατικού καπιταλισμού στην Πολωνία, δηλαδή ή λειψή ανταγωνιστικότητα στην διεθνή άγορά, άδυναμία άνεξαρτησίας της παραγωγικότητας γιατί άκαίτοι είναι τεράστιες επενδύσεις που δέν μπορεί νά τές βρει.

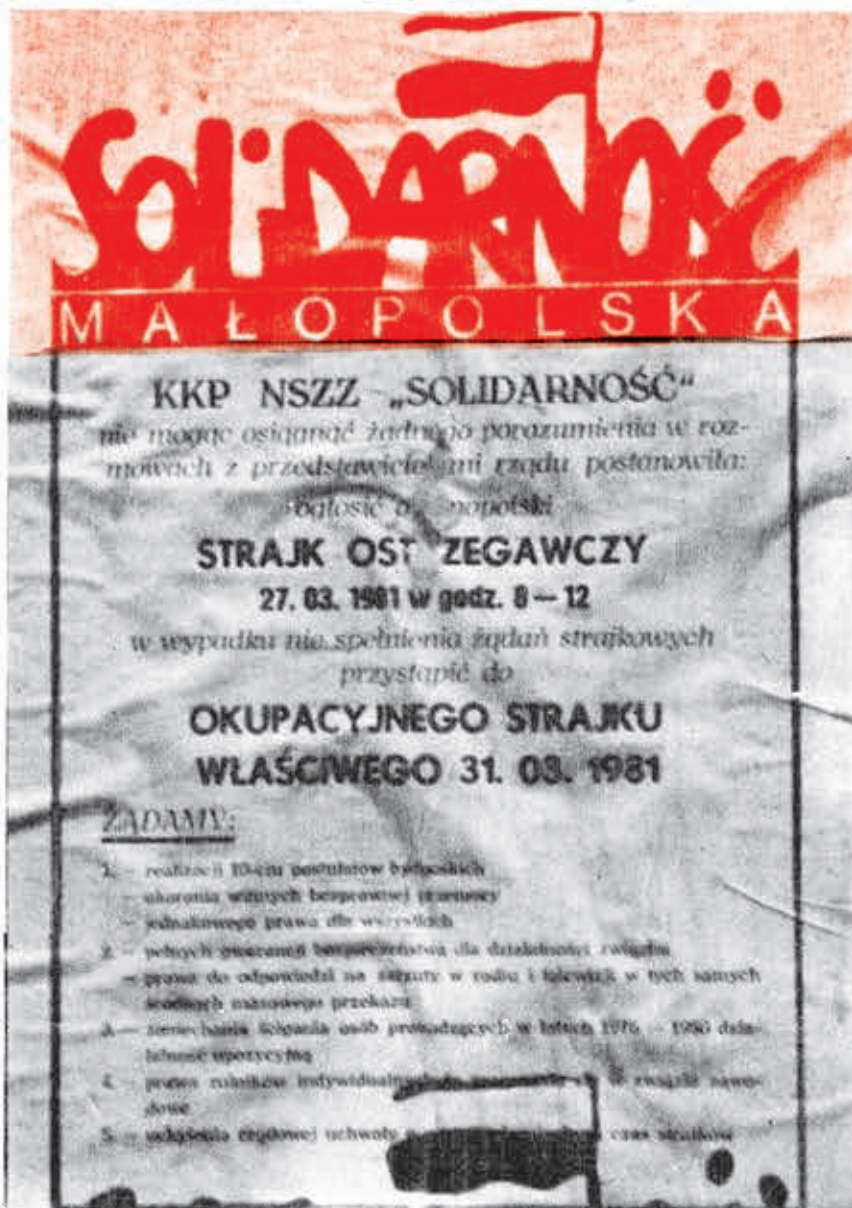
Σέ μία προηγούμενη περίοδο αύτή ή προσπάθεια στρίχτηκε στην έξαργύρωση μιας έλλειδας: Άδυναμία άπό τές δυτικές τράπεζες για νά γίνουν οι επενδύσεις, συμπίεση του μεροκάματου και άνέβασμα της παραγωγικότητας για νά βγει τό κλάνο συμπίεση του κόστους παραγωγής στην ύπαθρο για νά μίν έπιβαρύνεται ό προύολογισμός και τό ίσοζύγιο. Καί όταν παρόλη αύτή τήν προσπάθεια, τά κλάνα δέν άπέδωσαν, βρέθηκαν οι γραφειοκράτες μ' ένα ίσοζύγιο πνιγμένο στα χρέη και μ' ένα κόσμο νά μίν άντέχει άλλες θυσίες.

Τό έξωτερικό μέτωπο έχει κλείσει. Παρόλες τές συναντήσεις των διεθνών τραπεζών για νά βοηθήσουν τήν Πολωνία (μέ θρους), αυτό έχει τούς περιορισμούς των δικών τους προβλημάτων και κρίσης. Δέν είναι μόνο ή Πολωνία, είναι ή Τουρκία, ή Βραζιλία και τώσε άλλες χώρες που ζητάνε δάνεια για τούς ίδιους λόγους. Καί ταυτόχρονα έκλεισε και τό έσωτερικό μέτωπο μέ τήν εξέγερση των εργατών και των άγροτών.

Έτσι οι κρατικοκαπιταλιστές της Πολωνίας βρέθηκαν μπροστά σέ άδιέξοδο. Δυό προσπάθειες τούς έμεναν νά κάνουν ή μία προς τές δυτικές τράπεζες και ή άλλη προς κάποιες έκσυγχρονιστικές άλλαγές. Τό δεύτερο για νά πετύχει έπρεπε νά ξεπεράσει τήν αντίσταση του κινήματος. Η καταπίεση δέν μπορούσενά λειτουργήσει πιά σαν πύση προς αύτή τήν κατεύθυνση. Όκου χρησιμοση ήθηκε έφερε τά αντίθετα αποτελέσματα. Άρα έμπαινε έπιτακτικά ή άνάγκη άλλαγής της τακτικής της κυβέρνησης άπέναντι στην Άλληλεγγύη

πολιτικοί ελιγμοί των γραφειοκρατών

Για μία πρώτη περίοδο ή κολωνική κυβέρνηση είχε τήν τακτική της σκληρής αντιμετώπισης άπέναντι στην Άλληλεγγύη: Άρνηση άπέναντι στις διεκδικήσεις τους, καταγγελία του "άντισοσιαλισμού" της, χρησιμοποίηση του κατασταλτικού μηχανισμού στα μέλη της. Αύτή ή τακτική όδήγησε στην μεγαλύτερη κλιμάκωση των άγώνων, στην άνοιχτήτερη σύγκρουση μέ τήν κυβέρνηση, στην έπιράτηση των πλο ριζοσπαστικών στοιχείων μέσα στην Άλληλεγγύη.

Άφίσσα της Άλληλεγγύης στην Κρακοβία. Καλεϊ για τήν άπεργία της 31 Μάρτη και για κατάληψη των εργοστασίων.

Άπό μία στιγμή και κέρα έγινε μία στροφή της κυβέρνησης άπέναντι στην Άλληλεγγύη. Αύτή έκφράστηκε άνοιχτά μέ τήν τοποθέτηση του Γιαρουζελσκι σαν πρωθυπουργού. Άπό κείνη τήν στιγμή έγινε καθαρό ότι στόχος της κυβέρνησης ήταν ή άποκατάσταση συνεργασίας μέ ένα κομμάτι της Άλληλεγγύης, τό πλο μετροκαθές. Καί για νά τό πετύχει αυτό είναι διατεθειμένη νά κάνει όποιαδήποτε και παραχωρήσεις προς τήν μεριά του. Αυτό που έπιδιώκει σαν άντάλλαγμα είναι ή συμμετοχή της Άλληλεγγύης στα οικονομικά μέτρα που θά πάρει για τό ξεπέρασμα της κρίσης. Εάν καταφέρει νά πεύσει τήν Άλληλεγγύη προς αύτή τήν κατεύθυνση τότε ξέρει ότι θά ελ-

ναι πλο εύκολο νά προχωρήσει στον έκόμενο στόχο στό πολιτικό κτύπημα του κινήματος.

Αύτή ή διαφοροποίηση στην τακτική εκφράζεται μ' ένα μεγαλύτερο σφύξιμο των σχέσεων κυβέρνησης και εκκλησίας, μέ μία προπαγάνδα που διαφοροποιεί τό "συνεργασίμο" κομμάτι της Άλληλεγγύης άπό τά "άντισοσιαλιστικά" στοιχεία, μέ προβολή αυτού του κομματιού άπό τό μέσα ένημέρωσης, μέ ύποσχέσεις για άνανέωση τόσο στο κυβερνητικό όσο και στο κομματικό έπίπεδο.

Πάνω σ' αύτή τήν τακτική δέν φαίνεται νά υπάρχουν πιά διαφωνίες στην ήγεία του κόμματος που μέτρη έκτακτη όλομέλεια στο τέλος Μάρτη (λύγες μέρες πριν τήν γενική άπεργία) έδωσε τό πράσινο φως στο Για

ρουζελσκι νά χειριστεί τήν κατάσταση προς αύτή τήν κατεύθυνση. Άκόμα και ή Πρόβδα σέ πρόσφατο άρθρο της είχε θετική αντιμετώπιση άπέναντι στην "άνανέωση" που έτοιμάζει τό κολωνέζικο κόμμα μέ τό συνεδριό του.

ΤΑ ΚΕΝΑ ΣΤΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Τό πώς θά αντιμετώπισει ή Άλληλεγγύη αύτή τήν τακτική είναι ένα άνοιχτό έρώτημα. Όχι τόσο για τήν ένα τμήμα της κινείται ήδη προς μία συμπιλιωτική κατεύθυνση, πρσγμα που έρχεται σέ αντίφαση μέ τές έλλείδες των εργατών που συμμετέχουν ενεργά στην Άλληλεγγύη, όσο γιατί κανένα κομμάτι της Άλληλεγγύης δέν έχει διαμορφώσει άπαντήσεις για τό πρόβλημα της έξουσίας.

Η μέχρι σήμερα πορεία των γεγονότων, ή άσφυκτική πύση της Σοβιετικής Ένωσης, οι αντίληψεις που έχουν διαμορφωθεί είτε άπό τό μετροκαθί στοιχεία είτε άπό τό ΚΟΡ, έχουν σημαίνει ότι δέν άμεισβετείται ό ήγετικός ρόλος του κόμματος ούτε ή γεωπολιτική θέση της Πολωνίας. Μέ άλλα λόγια τό ζήτημα της έξουσίας δέν μπαίνει και όλα τά ζητήματα τακτικής συζητούνται κάτω άπό τήν σκιά αύτης της άπαρευμένως στρατηγικής προοπτικής.

Όμως τό ζήτημα της έξουσίας δέν μπορεί νά άπομονωθεί άπό τά ύπόλοικα προβλήματα. Δέν μπορούν νά έφευρεθούν τρόποι καταχώρωσης των εργατικών κατακτήσεων είτε στην τομέα των ελευθεριών είτε στην τομέα του έλέγχου της παραγωγής ξεκινάμε άπό αυτό τό ζήτημα.

Τό αποτέλεσμα είναι ότι άναπόφευκτα αύτή ή παραδοχή της μί άμεισβήτησης του ήγετικού ρόλου του κόμματος έπιρεάζει τές διαπραγματεύσεις για τήν οικονομική μεταρρύθμιση, σπρώχνει προς τήν κατεύθυνση της συνδιαχείρισης της οικονομικής κρίσης, πρσγμα που θά ήταν καταστροφικό για τήν Άλληλεγγύη.

Ίσχυει βέβαια και τό αντίστροφο. Έκειδή τό ζήτημα της έξουσίας δέν μπορεί νά άπομονωθεί, όσο και αν διακηρύσσεται ή άρχή του σεβασμού της γεωπολιτικής πραγματικότητας, κάθε προχώρηση των κολωνών εργατών μοιραία ταρακουνάει όλο τό καθεστώς. Τήν κρατική γραφειοκρατία, τό στρατό, τό έδλο τό κόμμα.

Για αυτό άκριβώς είναι άνοιχτό τό έρώτημα πώς θά αντιμετώπισει ή Άλληλεγγύη τήν "άνανεωτική" τακτική και θά παραμένει άνοιχτό, στο βαθμό που δέν διαμορφώνεται κάποια τάση που νά καλύπτει τό κενό της στρατηγικής προοπτικής αυτού του κινήματος.

Άφίσσα της Άλληλεγγύης.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

Σωμβολο ωντιωτικής ολλοι και σωμβολοβωτικ δωνομη

Η Πολωνία είναι μια καθολική χώρα. Χιλιάδες έθελπτες λειτουργούν κάθε Κυριακή στις πόλεις και στην ύπαιθρο. Άνδρα και μέλη του κόμματος γλιστρούν μέσα στις εκκλησίες και παρακολουθούν την λειτουργία. Οι θρησκευτικές γιορτές είναι γεγονότα εθνικής σημασίας. Κάθε χρόνο στην γιορτή της Ανάληψης πάνω από 50 χιλιάδες προσκυνητές μαζεύονται στο μοναστήρι της Τσεστόχοβα και προσεύχονται στην θλιμένη Μαντόνα την "Βασίλισσα της Πολωνίας".

Κάθε Νοέμβριο οι πόλεις αδειάζουν καθώς όλος ο κόσμος επιστρέφει στα χωριά από όπου κατάγεται. Στα νεκροταφεία οι οικογενειακοί τάφοι καθαρίζονται και διακοσμούνται με λουλούδια και κεριά. Τα κεριά πρέπει να καίνε στους τάφους όλη την νύχτα των Αγίων Πάντων. Στη διάρκεια αυτής της γιορτής η κυβέρνηση καλύπτει την δυσάρσκειά της οργανώνοντας επίσημες τελετές προς τιμή των ήρωων πολέμου. Οι αρχές ανακήρυξαν αυτή την ημέρα σαν "Ημέρα των Νεκρών" και την έκαναν επίσημη εθνική άργια. Τα Χριστούγεννα γιορτάζονται παντού με λαμπρότητα. Η κυβέρνηση έχει αναγκαστεί να επιτρέψει στις εργάτριες να σχολάει νωρίτερα την ημέρα των Χριστουγέννων για να ετοιμαζούν το πατροπαράδοτο χριστουγεννιάτικο πολωνικό γεύμα.

Τό τεράστιο κύρος της καθολικής εκκλησίας έβραζε προβληματιστή κυβέρνηση από την αρχή της εγναθής έρσης του σημερινού καθεστώτος. Την πρώτη μεταπολεμική περίοδο οι αρχές διόρθωναν άνυκνας να κάμψουν την εκκλησία με άμεσο τρόπο. Τα μέλη του κόμματος εμφανίζονταν στις λειτουργίες και παράλληλα κάθε μεγάλη κρατική τελετή άρχιζε με μαζική λειτουργία στην μητρόπολη της Βαρσοβίας. Βέβαια η έπιροή της εκκλησίας ένοχλούσε τους ηγέτες του κόμματος. Κατάλαβαν όμως ότι η θρησκεία στην Πολωνία ήταν τόσο βαθειά ριζωμένη που δεν μπορούσε ν' αντιμτωπιστεί με την συνταγή της καταπίεσης και της όργάνωσης έναλλακτικών κρατικών θεαμάτων τελετών. Και πράγματι αυτή η συνταγή που έλυσε τό πρόβλημα στη Ανατολική Γερμανία δεν μπορούσε να δουλέψει στην Πολωνία.

Αυτό επιβεβαιώθηκε με τα έκκατομύρια που υποδέχτηκαν τον Πάπα κατά την έπισκεπή του στην Πολωνία. Ο κόσμος που πλημύρισε τις πλατείες και τους δρόμους της Βαρσοβίας δεν ήταν μόνο χωρικοί ή φιλικωμένοι άνθρωποι. Ήταν νέοι έργατες, νέοι ένωρωποι και άνυμεία.

τους πολλοί διανοούμενοι. Οι έκδηλώσεις τους ήταν μια συνέχεια του βαθείου θρησκευτικού έθνικισμού, με τόν όποιο επί χίλια τάρα χρόνια οι Πολωνοί έκφράζουν την αντίσσή τους στην καταπίεση και την κατοχή.

Η Πολωνία είναι μια χώρα χωρίς φυσικά όνορα. Η ιστορία της είναι μια συνέχεια εισβολών και κατοχής από όλες τις πλευρές. Μέσα σ αυτή την διαδικασία η εκκλησία έγινε τό σύμβολο της εθνικής αντίστασης. Στο τελευταίο πόλεμο πάνω από τρεις χιλιάδες παπάδες έκτελέστηκαν, οι περισσότεροι από αυτούς στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι διωγμοί των παπάδων και η καταπίεση του λαού είναι μια συνάντηση στα μάτια των Πολωνών.

Η Πολωνική εκκλησία είναι μια ισχυρή λαϊκή δύναμη, με την όποια η κυβέρνηση αναγκάστηκε να μάθει να συμβιβάζεται. Βέβαια δεν πρόκειται για μια συμμαχία χωρίς προβλήματα. Η σύγκρουση με την εκκλησία υποστηρίχτηκε από διάφορους ηγέτες του κόμματος μέχρι τα τάρα. Άλλοι ήταν πιο ρεαλιστές. Κατάλαβαν πως η εκκλησία διαδέτει έπιρο ή πάνω στο λαό και έτσι μπορεί να χρησιμοποιηθεί σαν δύναμη που έξασαλίσει τό νόμο και την τάξη. Μέχρι σήμερα η κυβερνητική πολιτική άπέναντι στην εκκλησία έναλάσεται ανάμεσα στην καταστολή και την συνεργασία, άνύλογα με την σύνθεση της ηγεσίας σε κάθε ιστορική άσση και άνύλογα με την δύναμη της λαϊκής αντίστασης στη κυβερνητική πολιτική.

Τό 1953 η κυβέρνηση αίσθάνθηκε ισχυρή και συνέλαβε τόν πολωνό καρδινάλιο Βισίνκι. Μέχρι τό τέλος του χρόνου 8 έπίσκοποι και πάνω άπό 900 παπάδες κλείστηκαν στις φυλακές. Τό χτίσιμο νέων εκκλησιών άπαγορεύτηκε. Οι σχέσεις κράτους έκκλησίας διελομοήθηκαν ξανά μετά τό έξοπισμα των εργατικών άπεργιών στο Πόζναν τό '56. Όταν ο Γκομύλκα ήρθε στην έξουσία, η πρώτη του πράξη ήταν μια συμφωνία κράτους-εκκλησίας που πέρα από τα άλλα επανέφερε τα θρησκευτικά στα σχολικά προγράμματα. Η έκδόλωση γρήγορα άναποδόθηκε. Όταν τό '57 οι φοιτητές άρχισαν τις διαδηλώσεις διαμαρτυρίας ένάντια στο κλεισιμο της ανεξάρτητης έκδοσης ΡΟ ΡΡΟΣΤΙ ήταν ο Βισίνκι που ανέλαβε την δουλειά του Γκομύλκα. Κάλεσε έπίσημα σε ήρεμία και καταδίκαστους διαδηλωτές.

Ο Γκέρεκ υπολόγιζε έξέλιση την δύναμη της εκκλησίας. Όταν ήρθε στην έξουσία τό '71 ζήτησε την

υποστήριξη της εκκλησίας προς την νέα κυβέρνηση. Σ' αντίλλαγμα, τα θρησκευτικά που στο μεταξύ είχαν άπαγορευτεί τό 61, ξαναγύρισαν στα σχολεία τό '73.

Ταυτ χρόνο η εκκλησία δεν είναι παθητικός θεατής σ' όλες αυτές τις βόση αλλά επιδιώκοντας ταυτόχρονα την σταθερότητα και την τάξη, προσπαθεί να άδυνατίζει τό ρόλο ενός ανεξάρτητου εργατικού κινήματος να διατηρεί την προτωκαθεδρία μέσα στην αντιπολίτευση. Διαπραγματεύεται με τό κόμμα έκ μέρους των εργατών αλλά άπαρφεγει να υποστηρίξει την αυτοοργάνωση τους. Ποτέ δε παρέλειψε να τονίζει με έμφαση ότι σ' αυτή άνήκει ο ύπεύθυνος ρόλος της έμπροσάτησης.

Αυτή η τακτική καθόρισε την ση των ηγετών της εκκλησίας την έπόμενη των γεγονότων τό 76. Ο Καρδινάλιος Βισίνκι τόνισε στους προσκλητητές της Τσεστόχοβα:

"Συχνά επαναλαμβάνω ότι δεν ύπάρχει κανένας λόγος να φοβάται κανείς την εκκλησία και τόν κλήρο στην Πολωνία γιατί με την θέληση του κυρίου είναι δύναμη ταγμένη στην υπεράσπιση της θείας τάξης και κατά συνέπεια της οικονομικής τάξης".

Αργότερα τόν ίδιο χρόνο στη Χριστουγεννιάτικη λειτουργία του τόνισε πάλι τόν μεσολαβητικό ρόλο της εκκλησίας: "Νά μίν άφήσουμε κανένα να πιστεύει ότι οι έπίσκοποι έχουν κατέβει σ' ένα πολιτικό άγώνα. Όχι, υπερασπίζον μόνο τα δικαιώματα του ανθρώπου, της οικόγενειας, των πολιτών, της πατρίδας τους. Αυτόι είναι οι στόχοι που μάς καθοδηγούν. Δέν μπορούμε να δεχτομέ σχολία που έμπαρίζονται ιδιαίτερα στο έξνο τίπο, που βλέπουν πολιτικούς στόχους σε ότι και άν κάνομε. Κάνουμε ότι μπορούμε άστε η χώρα μας να γίνει καλύτερη, ήρεμότερη, ήσυχώτερη ..."

Είναι προανές ότι όση σιμιά θεία και άν νοιάδουν οι άπλοι παπάδες για τούς εργάτες και τις όργανώσεις τους, οι ηγέτες της εκκλησίας ακολουθούν μια πιο έλεπτική μένη τακτική φραστικής υποστήριξης των εργατών αλλά άπαρφυγή των συγκεκριμένων ένεργειών υποστήριξης για τούς άγώνες τους. Κάντας, όμως έστω και άν η ήγεσία της εκκλησίας παίξει ρόλο συντηρητικό και συμβιβαστικό, στα μάτια ένωταμορικών Πολωνών ο καθολικισμός παραμένει ση μέλο αντίστασης προς τό καθεστώς. Για τούς εργάτες τό να ψάλλουν θρησκευτικούς ύμνους είναι πράξη έξέγερσης. Οι εργάτες των ναυπηγείων του Γιντάνσκ που παρακολούθησαν την θεία λειτουργία μέσα στα καταλειμένα ναυπηγεία τό περασμένο Αυγουστο και κρέμασαν την φωτογραφία του Πάπα ένωιαδαν αυτές τις ένεργειες όχι μόνο σαν έκφραση θρησκευτικού αισθήματος αλλά και σαν έπίδειξη ότι άληφον τό καθεστώς. Για τούς Πολωνούς, η θρησκεία έκφράζει τόν Πολωνικό έθνικισμό που στρέφεται ένάντια στην Ρωσική παρουσία και στο σύστημα που τούς επιβάλλει η Μόσχα.

Τά γεγονότα έχουν άποδείξει ότι, παρά τό ρόλο που παίξει η ήγεσία της εκκλησίας, τό εργατικό κίνημα πρέπει να περιλαμβάνει στις διεκδικήσεις του τό αίτημα για θρησκευτικές έλευθερίες, για να μή δικάεται κανένας για τις θρησκευτικές πεποιθήσεις του. Τό να προβάλεται ένα τέτοιο αίτημα, βέβαια, δε άναίρει τό γεγονός ότι η ανάπτυξη αυτόνομου εργατικού κινήματος άμφισβητεί τό ρόλο της εκκλησίας σε στήν αντιπολίτευση και την έθεολογική έπιροή της. Είναι είνωνικό αλλά πραγματικό ότι τά θρησκευτικά αίδηματα συντελώντας στο να μπει η εργατική τάξη της Πολωνίας σε άρση άνοίγουν τό δρόμο για την άμφισβήτηση της έπιροής της ίδιας της εκκλησίας.

ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΣΤΟ ΝΙΟΧΩΡΙ ΔΕΙΚΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ

"Αν γίνεται ειδική αναφορά στον αγώνα του Νεοχωρίου, δεν γίνεται για να λιβανίσουμε έναν αγώνα που και σωστός είναι και δίκαιος είναι...". Εξάλλου τέτοια λιβανίσματα δέχτηκαν μπόλικοι οι Νεοχωρίτες ειδικά μετά την σύγκρουση με τα ΜΑΤ.

Γίνεται γιατί ο αγώνας αυτός συγκεντρώνει πολλά από τα στοιχεία που σαν γενικές αναφορές "μαζικός, μαχητικός, να αποφασίζει ο ίδιος ο κόσμος, οικολογική συνείδηση" αναφέρονται συνέχεια στις συζητήσεις των "οικολόγων".

Γιατί, παράλληλα, είναι ένας ζωντανός αγώνας σε εξέλιξη κι η συμμετοχή που θα αναπτυχθεί ή όχι θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην εξέλιξη του.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Πρίν από καιρό η κυβέρνηση μελέτησε την εγκατάσταση τεράστιας πετροχημικής βιομηχανίας κάπου στη Δ. Στερεά. Πρόκειται για μονάδα που θα παράγει πλαστικά και άλλα προϊόντα επεξεργασίας του πετρελαίου, που το σχέδιο την αναφέρει σαν τη μεγαλύτερη στά Βαλκάνια.

Επιλέγεται ο χώρος συγκεκριμένα έξω από το Μεσολόγγι και τελικά δίπλα στο Νεοχώρι.

Η περιοχή έχει τεράστιο φυσικό πλούτο είναι μοναδική στην Ελλάδα γιατί μόνο εκεί ζουν τα περισσότερα ψάρια (τότε που τρώγαμε και ψάρι) του Μεσολογγίου, κι είναι το λυ έδαφος. Παράλληλα όμως έχει γενικά καλές συγκοινωνίες, υπόλοιπους αγρότες που προορίζονται για φτηνό εργατικό δυναμικό, άφθονα νερά. Είναι δίπλα σε λιμάνια.

Οι αγρότες αποφασίζουν να αντιδράσουν.

Μετά από σειρά διαβήματα, υπομνήματα και τα σχετικά στά ύπουρα γεία και Βουλή, καλούν επιτροπές πιστημένων και ειδικών που σε άνοιχτες συζητήσεις που παρακολουθούν μαζί οι κάτοικοι λένε ότι το εργοστάσιο θα μολύνει ανεπανόρθωτα την περιοχή και θα καταστρέψει μια τοποθεσία μοναδική στον κόσμο, που αν αναπτυχθεί σύμφωνα με τα προϊόντα της έχει να προσφέρει

τεράστιο όφελος. Οι ειδικοί της κι βέβαια ψελίζουν τα αντίθετα.

"Ο κ. Πρωθυπουργός βεβαιώνει τους αγρότες ότι εξέτασε προσωπικά το θέμα και ότι το εργοστάσιο θάνατο πρώτα και κύρια προς όφελος των κατοίκων της περιοχής".

Διάφοροι άλλοι από την μεριά της αντιπολίτευσης, συμφωνούν ότι το εργοστάσιο είναι προς όφελος της εθνικής οικονομίας και θα λύσει το πρόβλημα της ανεργίας.

Πάντως επίσημα η συμπαράσταση των κοιμημάτων της αντιπολίτευσης εξαντλείται σε δηλώσεις ότι "είμαστε μαζί σας και προωθούμε και εμείς το αίτημα κλπ".

Οι αγρότες επιμένουν. Στο Νεοχώρι η κινητοποίηση συντονίζεται μέσω του αγροτικού συλλόγου και της επιτροπής αγώνα που έχει δημιουργηθεί.

Οδοντοαστικά στην λήψη των αποφάσεων και σ' αυτά που γίνονται παίρνουν μέρος το σύνολο των κατοίκων γιατί οι συνέδριες γίνονται άνοιχτά, συμμετέχει όλος ο κόσμος.

Κυκλοφορούν συνέχεια ανακοινώσεις, έχουν άπλωθεί μεγάλα στόχηριά κι έτσι ο κόσμος μπορεί κάθε

στιγμή να είναι ενήμερος για τα που γίνονται.

Έρχονται σ' επαφή με τα άλλα χωριά και συντονίζουν την αντιδραστική τους.

Βάζουν σαν αίτημα να μην γίνει το πετροχημικό σαν οπάνιος φυσικός χώρος και γιατί αυτό θα σημαίνει ότι η μοναδική προοπτική τους θάνατο να γίνουν ανεπίδικοι εργάτες για το εργοστάσιο.

Όταν έρχονται τα γεωτρήματα και πάει να μπει μπροστά το στήσιμο του εργοστασίου, αποφασίζουν να μην στηριχθούν πιά στις υποσχέσεις αλλά να εμποδίσουν οι ίδιοι το φτιάξιμό του. Έτσι στην δεδομένη

στιγμή, με πρωτοφανή μαζικότητα (έμειναν στο χωριό μόνο μερικοί γέροι και παιδιά) κατεβαίνουν χιλιάδες με τραπέζια και αγροτικά όπλα τα χωριά στον χώρο των γεωτρήσεων. Τα ΜΑΤ που είναι εκεί προσπαθούν να τους σταματήσουν, αλλά υποχωρούν τρέχοντας μπροστά στην μαχητικότητα όλου αυτού του κόσμου, που στην πλειοψηφία του πριν λίγο ήταν ψηφοφόροι της ΝΔ, και παρά τις προτροπές των βουλευτών της αντιπολίτευσης για ήρεμια. Κατολλαμβάνουν

τά γεωτρήματα και τα κάνουν έτσι που να μην μπορούν να ξαναδουλέψουν.

Μαζεύονται να αποφασίσουν μαζί, πώς θα συνεχίσουν. Αποφασίζουν ότι αυτό που κάνανε δεν ήταν μιά πλήρως επίδειξη δύναμης αλλά ότι με τα ίδια τους τα χέρια θα εμποδίσουν κάθε νέα απόπειρα για στήσιμο του εργοστασίου.

Μπρός στην μαχητικότητα του κόσμου μαζί άπειλε να γίνει νέα μάχη, ένας αγωνιστής πούχε συλληφθεί, ελευθερώνεται άμεσα από τη χωροφυλακή. Με την στάση τους καταφέρνουν να απομακρυνθούν τα ΜΑΤ που χαν "καταλάβει" το χωριό για τριμοκρατησή τους.

Αποφασίζουν να αντιδράσουν ούλο λογικά στις διαβίσεις που έκαρμουν έναντι των δεκάδων αγωνιστών για τα έπεισοδια.

Σπέρνουν με ρύζι την περιοχή πούταν να κτιστεί το εργοστάσιο και την πύμιμορίζουν με νερό (έτσι καλλιεργείται το ρύζι) για να δηλώσουν ξεπαραχτα ότι ο τόπος τους ανήκει.

Αρχίζουν προστάδια πλατείας πληροφόρησης για συμπαράσταση, με δικά τους μέσα, στην Αθήνα και άλλου, γιατί πιστεύουν ότι μόνο έτσι δεν θα απομονωθεί ο αγώνας τους και θάνατο δύσκολο να τους χτυπήσει η κυβέρνηση με τις αδρές και τα ΜΑΤ πούχει σε έτοιμότητα.

ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΩΝ ΔΕΙΚΝΕΙ ΤΟ ΝΙΟΧΩΡΙ

"Ήδη η "οικολογική πρωτοβουλία" ήρθε σε επαφή μαζί τους και έτοιμάζει συγμέντρωση συμπαράστασης στις 25 του Μάη, για να γίνει ενημέρωση για τού γίνεται στο Νεοχώρι, πώς μπορεί να οργανωθεί μιά δουλειά συμπαράστασης κεντρικά και στις γειτονίες της Αθήνας, σε συνδιασμό με το καθημερινό μας σύντροφο το νέφος και τις χαρούδες.

Ο αγώνας του Νεοχωρίου άνοιγει για πρώτη φορά και άλλα ζητήματα, που μόνο σε επίπεδο "διηλής" διανόησης μέχρι τώρα έμπαιναν. Γιατί την ίδια την ανάγκη για την ζωή μας διαφύρα προδόντων, τι σημαίνει ανάπτυξη του τόπου, τι ορθολογιστική βιομηχανοποίηση, που μπαίνουν τώρα σαν ζητήματα με άμεσες και πραχτικές συνέπειες.

εργατική πρωτοπορία

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΠΟΛΩΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΛΟΧΟΚΡΙΒΙΑ ...

przeгляд

pismo wydawnictwa im. konstytucji 3 maja

Nr 6a

siły
postępu
i
pokoju
w
oczach
imperialistów

Dodatek Okolicznościowy

